

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Antifona e 15.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...

Viret sot mbi një dru

Ai që ndë ujëra dheun vori (3)

Kurorë glëmbash i vun rreth kreit
Mbretit t'ëngjëjvet.

Një tsopë t'kukje për të kjeshur
i vun mbi krahët Atij që vesh kjiel-
lin me mjekulla.

Shplaka duroi të kishë
Ai që liroi Adhamin në Jordhan.

Me gozhda kle vierrë
Dhëndërri i Klishës.

Me shtizën kle i lavosur
i Biri i Virgjëreshës.

Na i falemi pesimevet t'atë,
o Krisht . (3)

Dëftona të ngjallurit t'atë të
lëvdoshmit.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ... *Hyos π).ρ'*

Mos kremtojëm si Judhënjtë , pse Pa-
shkët t'ona janë Krishti Perëndi që
u bë Flijë për ne;prandaj pastronemi
nga çëdò ngjolle e të thieshtë po tho-
mi: ngreu,o Zot,ngjallu e shpëtona,o
Mik i njeriut.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε... *Hyos π).ρ'*

Krikjia jote,o Zot,isht gjella e ngja-
llia e popullit t'ënt e me besim tek
ajò,lëvdojëm Tij Perëndia jinë krikjë-
zuar për ne . Kijna lipisi.

Dhoksa..kje nin.. Ὁρῶσά σε ... *Hyos π).ρ'*

Ajo që të lindi,o Zoti Krisht,si të
vërrën i vierrë mbi krikjen,po thot:
O Biri jim,që mister t'huaj,po shoh?

Si Ti,dhënësi i gjellës je vdes me mi-
shët të gozhduar mbi një dru ?

ἔτι καὶ ἔτι....

Σὺ γὰρ εἰ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ
τῆν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ...

καθ. Ἐξηγόρασας ...

Na shpërbleve Ti nga nëma e ligjës
me gjakun t'ent të çmuam:Ti, o Zot, me
gozhda i vierrë, me shtizë i shpuar
na prure njerëzëvet pawdekjien: o Sh-
pëtonjësi jinë, paçe lëvdi.

I GJASHTËTI VANGJEJ

(Marku 15, 16-32)

Tek ai kjërò ushtarët e kjellën
Iisuin brënda te trémeja që isht pre-
torii: e thërritën gjithë shokërin ush-
tare. E veshën Atë me të kukje e i vun
rreth kreit një kurorë e pleksurë me
glëmba. E zun t'i faleshën tue thënë:
T'falëmi, rrekjë i Judhënjëvet. T'ja

kërsisiën te kriet me kallëmin e i
pushtijën e vënë më glunjë i bijën
përmist.

E kur pra e kjeshuan, i ndsuartin të
kukjen dhe e veshën me të veshurat e
'tija: e e kjellën sa t'e vëjën në
krikjë. E shtrëngojnë sa t'i kjellëj
krikjien atij një njeri, Simon Kjiri-
neun, t'jatin e Lishëndrit e të Rufit,
se ish'e shkoj që vij nga përjashta.

E bien Iisuin mbi vendin Golgotha
(që vien më rar vend krei). E i jipi-
ën të pij verë të përzieme me mirrë:
por Ai ngë mori. E posa që e vun ngri-
kjë, ndajtën të veshurat e 'tija, tue
shtur shortat mbi ato që dë kishë nga-
një të mirrëj. Ishë e treta orë e ata
e vun ngrikjë. E ishë e shkruamia
që dëftoj fajin e 'Tij: RREGJI I JU-
DHENJËVET.

Të lumë ata që klan , se ka
t'jenë ngushëlluarë.

Të lumë të butitë, se ata ka
t'trazhgojën jetën.

Διὰ ζύλου ὁ Ἀδὰμ ...

Për një dru Adhami ° nga parraisi
kle përzënë, ° po për drurin e Krikjes °
te parraisi hiri kusari. ° Se ai tue
ngjepsur pemën ° urdhurimin shkeli
të Kriuesit; ° po ki i vënë bashkë
n'krikjë ° njohu Perëndin të fshehur: °
kujtou edhe për ne , Shpëtues , te
rregjëria jote .

Të lumë ata që kanë urë e etë li-
gjie, se ka t'jenë tsiturë.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητῆν...

Ligjëruesin e blen ° ata të paligjë-
shmitë nga dsënësi; ° si të paligjët
e kjellën pran ° të Pilatit te gjika-
torëja; ° tue thirrë: "në krikjë vur
Atë" ° që në shkretirë ° manën i dha
të hajën; ° po të gjithë i glasiën

ORTHROS I TË PRËMPTIES

E me Atë bashkë vun ngrikjë di kusa-
rë, një tek e drejta e një tek e shtrë-
mbëra e 'Tij . E u mbarua e Shkruamia
që thot: "E me të paligjët Ai kle nëmë-
ruar". E ata që shkojën atëi e nëmiën
e tue tundur kriet thoshiën: Eh! Ti që
gorromis Faltoren e te tri ditë e stis,
shpëtou e sdripu nga krikjia.

Kështu' kriepriftrat tue kjeshur tho-
shiën njeri t'jetrit bashkë me shkrua-
sit: Ki t'jerë i shpëtoi, ngë mëndë të
shpëtonet Ai vet ? Krishti rregji i
Israelit le t'sdripet nanë nga krikjia,
sa të shohiëm e të kemi besë tek Ai.

M a k a r i s m i

Te rregjëria jote kujtou për ne,
o Zot, kujtou për ne kur vien te
rregjëria jote.

Të lumë të vapkjitë në shpirt, se
e'tiria isht rregjëria e kjiellia-
vet.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

kusarit të fatlumshëm,° tuke thënë
me besë:°kujtou edhe për ne,Shpëtues,
te rregjëria jote.

Të lumë lipislarët,se ata ka t'
gjejën lipisi.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμῶς...

Lusm'e vrasësves t'Perëndis °
gjindia ë faligjët e Judhenjëvet °
të tërbuarë lurijën fort ° e Pilatit
thoshiën:"vure ngrikjë" ° ti Krish-
tij të pafajshëm ° e Barabën më mirë°
të lëj i lipiën;°po na Atij thoëji °
me zërin e të lumëshmit e fatbardhë
kusar:° kujtou edhe për ne,Shpëtues,
te rregjëria jote .

Të lumë ata që kanë zëmëren e
pastrë,se ka t'shohiën Perëndin.

Ἡ ζωνφόρος σου Πλευρά ...

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Brinja jote që gjellën pru,° si një
burim nga Edhemi i motçëmi ° që Kli-
shën t'ënde buron,o Krisht,° e e potis
si parrais i mendçëm ° e ndahet katrë
degeshit ° si edhe u nda te moti i
shkuam ° në katrë vangjejet ° tue la-
gur gjithë jetën ° tue gëzuar gjithë
kriesën,° e gjithë gjindet me besë°
tue mësuar°të proskjinisiën ° po rre-
gjërin t'ënde.

Të lumë pakjësorët,se ata ka të
thërriten bij të Perëndis.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ ...

Kleve vierrë për mua në krikjë° sa të
më buroje ndëjësën,° brinjën t'ënde
pate shpuarë,° sa t'më buroje kro-
nje gjellie ° me gozhdat të mbërthiëm
në krikjë ° sa u të besonjë nga të
humbëtitë ° e pesimevet t'atë ° lar-
tësën e pushtetit t'ënt,tue thirrur u
tek Ti: Gjellëdhënës, o Krisht,°Kri-
kjes s'ate lëvdi,o Shelbues, e pesi-
mit t'ënt!

Të lumë ata që janë përzënë
për drejtësin, se isht e 'tiria
rregjëria e kjielliavet.

Σταυρουμένου σου Χριστέ...

Gjithë kriesa , o Zoti Krisht, ° zu
të dridhej kur Tij të pa ngrikjë; ° e
themelet e dheut ° për dre të pushte-
tit t'ënt u shkundën gjithë; ° edhe
ijëzet u fshehën, ° e villi i faltores °
u shkjuar di tsopash; ° e malet zun të
tundeshën, ° e gurët u çajtën ° e ku-
sari besnik ° së bashku me ne thërret:
kujtomë , o Shejbuës .

Të lumë jini ju kur ju shajën
e kur ju përzën, e kur ju thonë
çëdò fialë të liga me të rreme
paj t'mëje.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν ...

Dorëshkrimin kundra nesh ° Ti e sh-
kjourre kur të vun ngrikjë, o Zot, ° e
ndër të vdekuritë i nëmëruar, ° tue
lidhur tiranin e atiëshëm ° lirove

të gjithë ° nga lidhiet e morties °
me ngjallien t'ënde, o Zot, ° për të ç-
lën klemë ndritur na, ° o Krisht, o Pe-
rëndia jinë, ° edhe na thërresiëm tek
Ti: ° kujtou për ne, Shpëtues, te rregjë-
ria jote .

Gëzonij e bëni harë , se e madhe
do t'jet rroga juaj te kjiellia.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ...

O Ti që i vunë ngrikjë ° e që fukjën
e vdekjies sglidhe, ° e që shuajte si
Perëndi ° të shkruamen kundra nesh ,
o Zot , ° pendimin e kusarit ° o Ti
që i vetëm do njerëzit, ° jip neve që
me besë të lusiëm, ° o Krisht Perëndia
jinë ° edhe thërresiëm tek Ti: ° kujtou
edhe për ne te rregjëria jote .

dhoksa ... Τὸν Πατέρα ...

Me një mendie të gjithë, ° po të lusiëm, ° të besmë, ° sa t'levdojmë si na nget ° Atin, Birin e Shpirtin Shejt ° të çilët në tre Vetë ° janë një i vetëm Perëndi ° Njëni e papërzieme ° e thíshtë, e pandarshme, e pakjasurshme ° për të çilën na shpëtonemi ° nga ziarri i pisës .

kje nin ... Τὴν Μητέρα ...

Mëmën t'ënde, ° Krisht, ° që prej Shpirtit Shejt të lindi, ° e pas lindies vërtetani ° mbeti Virgjërë e dëlirë ° Atë biem përpara Teje ° për ndërmjetim, ° Rrekjë mëshir-plot ° ndëjësën e mëkatëvet ° të japësh kurdoherë kuj tek Ti thërret: kujtou edhe për ne, Shpëtues, te rregjëria jote .

Προκ. Διευερίσαντο ... Ψ. 21.

Ndajtën pethkat t'ime ndër'ta e mbi rrobikun shtun shortën.

O Perëndi, Perëndia jim, priru ngak U ; përsé më lé ?

I SHTATËTI VANGJEJ
(Mt. 27, 33-54)

Tek ai kjërò, të jardhurit ushtarët te vendi që i thonë Golgothà, që vién më rar vend krei, i dhanë Iisuit të pij uthullë të përzierë me tamëth: e Ài si e ngjepsi ngë deshi t'e pij.

Kur pran e vun ngrikjë, ata ndajtën pethkat e 'tij tue shtur shortën, sa të mbaronej e thëna e Profetit: "ndajtën të veshurat t'ime ndër 'ta e mbi rrobikun t'im shtun shortën!"

E u ujën ata e atié rrijën e e rua-jën. E i vun sipër mbi kriet e 'Tij

shkruar fajin e 'Tij:

KI ISHT IISUI RREGJI I JUDHENJËVET.

Ahierna, ata bashkë me Atë vun ngrikjë di kusarë, një tek e dërejta e një tek e shtrëmbëra. E ata që shkojnë e nëmiën, tue tundur kriet e tue thënë: Ti që gorromis Faltoren e te tri ditë e stis, shpëtou Ti vet. Në je i Biri i Perëndis, sdripu nga krikjia. Ashtu' edhe kriepriftrat tue kjeshuar bashkë me shkruesit e me Plekjët thoshiën: Në isht rrekjë i Israelit, le t'sdripet nani nga krikjia e e kemi besë.

Ai vu shpresën te Perëndia; le t'e lirionjë Ai, në e do: se tha "jam i Biri i Perëndis". Ashtu' edhe kusarët, që ishën bashkë me Atë ngrikjë, e shkarzejën. Që tek e gjashta orë njera tek e nëndëta u bë më t'errët mbi gjithë jetën. E mbë të nëndëtën orë Iisui shtu një thirmë të madhe, tue thënë:

278.

Ili, Ili, lamà savahtani, që vien më rar: Perëndia jim, përsé më lé?

E tsa vetë nga ata që ishën atié, si e gjegjën, thoshiën: se ki thërret Elih.

E shpejt tue rriedhur një nga ata, të marrit një shpuzë e njomi te uthulla, e vu mbi një kallëm e ja jipëj t' pij. E të t'jerët thoshiën: le të jesë, shohiëm në vien Elia t'e shpëtonjë. E Iisui pameta me zë të math, dha shpirtin. E shi' villi i Faltores u shkjuar ndish, që lart njera posht; e dheu u tung e gurët plasën; e varret u sbillën e diça kurme shejtrash që kishën vdekur u ngjallën e dalë nga varret, posa që u ngjall Iisui, ata hijtën te hora e shejte e ju dëftuan disave. E kjindari e ata që ishën bashkë me atë, që ruajën Iisuin, kur pan dheun që tundej e shërbiset që streksiën, u dreruan shumë, tue thënë: "vërteta Bir Perëndie ishë Ki".

Nani thuhet Ms. 50 v. f. 23

I TETËTI VANGJEJ
(Lk. 22,32-49)

Tek ai kjërò bashkë me Iisuin bijën edhé t'jerë kekjëbërës sa t'i vrisin bashkë me Atë. E kur arrun mbi vendin që thonë i kreut, atë vun ngrikjë Atë e kekjëbërësit, një tek e drejta e një tek e shtrëmbëra. E Iisui thëshëj: Tate, ndëjëji ata, se ngë din atë që bëjnë. Pran pethkat e 'Tij i bën pjesë pjesë e shtun shortën. E populli rrij e vërrej. Edhé të Parët e përkjeshiën bashkë me ata, tue thënë: të t'jerë i shpëtoi, le t'shpëtonet Ai vet, në isht Krishti, i sgledhuri i Perëndis. E ushtarët e shajën kur i kjasëshën e i jipiën uthullën e i thoshiën: në je rregji i Judhenjëvet, shpëtò vetëhën. Ishë edhé një e shkruame grekjisht e litisht e ebraisht që thëshëj: KI ISHT RREGJI I JUDHENJËVET.

Një nga ata kekjëbërës që ishën vierre te krikjia e nëmëj Iisuin tue thënë: Në Ti je Krishti, shpëtò Tij edhé

neve. Por ai jatëri mori t'e kjërtoj e t'i thoshëj: ngë i trëmbe ti as edhé Perëndis se gjënde ndë një mundim me Atë? E na me të drejt marriëm atë që na nget nga atë që kemi bër: por Ki mosgjë të kekjë ka bër. E Iisuit i thëshëj: kujtou ngak u, kur të vish te rregjëria jote. E Iisui i tha atij:
SOT KA T'JESH ME MUA TE PARRAISI.

Ishë si e gjashta orë e u bë më t'errët mbi gjithë jetën njera tek e nëndëta orë. E dielli u err e villi i Faltores u shkjuar në mes. E me zë të mathë Iisui thërriti e tha: Tate, te duart t'ate U lë shpirtin t'im. E të thënit këto duall shpirti. Si pa kjindari atë që u streks, zu të lëvdoj Perëndin tue thënë: Vërteta ki njeri ishë i dërëjt! E gjithë ato gjinde që atë bashkë kishën jardhur për të vërrejtur këtë punë, të parit këto shërbise që streksiën, prireshën tue rrahur gjirin e vet. Për së largu rrijën e vërrejën këto shërbise gjithë ata që e njihiën Iisuin e grat që i kishën vatur prapa bashkë nga Galilea. 281

K a n o n i

O d h a e 5.

Πρὸς Σὲ ὀρθρίζω ...

O Zot, u rri sgjuar përpara Teje që për lipisin t'ënde për njeriun që ra u përueje njerë mosgjë të bëneshe tue vuajtur,pa ndërruar,Pesimet,Ti Fiala e Perëndis që s'vuan dot. Ëmë pakjien, o Mik i njeriut .

Ῥυφθέντες πόδας... Δόξα

Me këmbët të lara e ata vetë të pastër tue marrë pjesë te Misteri i hyjnushëm,shërbëtorët t'atë nga Sioni ngjipen te mali i ullinjëvet tue lëvduar Tij,o Mik i njerëzëvet.

Ῥοῦτε ἔφης... Κί υυυ

Ruani,o mikjë,Ti thëshie,mos trazonij se nanì arruri hera që ka t'jem marrë e vrar nga duar të paligjësh. Gjithë do t'shprishij tue lënë Mua vetëm. Po do t'ju mbëjëth përsëri sa të ligjëroni dashurìn t'ime për njeriun.

ἔτι καὶ ἔτι...

"Οτι ἠὺλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα,καὶ δεδοξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς...

κ ο ν δ . Τὸν δὲ ἡμᾶς...

Ejani të këndojëm Atë që ë vënë ngri-kjë për ne. Atë vërrén Marieja mbi drurin e i thot:megjithëse je vuan krikjien,Ti je (gjithëmonë)Biri jim, Perëndia jim. Ο Ι Κ Ο Σ

Virgjëra Mërie e helmuame se sheh Kjenkjin e 'Saj kjellur të jet ther-tur,e përsiell bashkë me t'jera gra e thot:Ku je vete,Biri jim?për kë je bën shtu shpejt këtë dhrom?Ndo-shta ë prapë një kurorë në Kanà e je vete atië me kakjë vrapë të bësh verën nga ujët? Vinj me Tij,o Bir, a më mirë rri e të pres? Thuajmë një fialë,o Fialë;mos më shkosh pa

ORTHROS I TË PRËMPTIES

folë, Ti që më ke mbajtur e dëlirë, pse
Ti je Biri jim, Perëndia jim.

TEK E SHEJTA DHE E MADHE E PRËMPTIE
PËRMENDIËM TË SHEJTËT SHPËTUESË E TË
DRERUASHMË PESIME TË T'IN'ZOTI PERËN-
DI SHPËTUESI JINË IISU KRISHTIT:

pushtimat, shplakat, purtikatat, të sha-
rat, të përkjeshurat, robën e kukje, kal-
lëmin, shpuzën, uthullën, gozhdat, shtizën
e mbi gjithë KRIKJIEN e vdekjen që
pranoi me-hir për ne.

Kujtojmë edhe të shpëtuesen skomollë
mbi krikjen të kusarit i mirënjohës
vënë ngrikjë me Atë.

Ti je Perëndia i gjallë edhe
të jesh vdekur mbi drurin.

I vdekur mëlikurë, po gjithë-
monë Fiala e Perëndis gjallë.

Tue vënë për kličë atë lutie
"kujtou për mua, o Zot" kusari
284. sbilli diert e Edhemit.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Për të famasëshmen dhe të pasosme
zëmëre njomë t'ënde, o Krisht Perën-
di, kijna lipisi a m i n .

O d h a e 8.

Στήλην καίας

Djemtë të lutshëm përbuziën Statuën
e të kekjies e bërë kundra Perëndis .
Kundra Krishtit Sinedhrii i paligjë
i tërbuar mejton kotësira, mendon të
vrasënjë Atë që te pëllëmba e dorës
mban gjellën t'ënë e të Çilin gjithë
kriesa bekon tue e lëvduar për mot
e jetë.

'Από βλεφάρων.... *Λένολι τισο, Π.*

Shkundni gjumin nga kjepallat, o dsë-
nësë t'imë, thoshie, o Krisht. Rrini
sgjuarë tue parkalesur mos bini në nga-
rie e më shumë ti, Simon. Më të for-
tit i nget një provë më e madhe. 285.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Njihëmë, Pietrë, se U jam ai që gjithë kriesa bekon tue lëvduar për mot e jetë.

Βέβηλον ἔπος... *Lëvdi Tij*

Një fialë e kekje ngë do t'bienjë nga buzët t'ime. Edhë në të mohofshin gjithë, u dua t'vdes me Tij, mirënjohës, thërrisëj Pietri. As mishë as gjak më sbëloi Tij mua, po Ati që gjithë kriesa bekon tue lëvduar për mot e jetë.

Βάθος σοφίας... *Lëvdi për*

Ti ngë ke vezhguar gjithë thellësinë e Diejës dhe e diturisë t'Perëndisë. Abissin e gjikimevet t'imë ti ngë ke ndëlguar, o njeri, thoshëj in'Zot.

Je mishë, mos u mburr, pse do t'më mohosh tri herë, Mua që gjithë kriesa bekon tue më lëvduar për mot e jetë.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

'Απογορεύεις, ... *Nauë e fajtëgjatë.*

Do t'më mohosh si të t'flasiën megjithëse je i bindur e si gruaja të të kjaset, sa në shpejt do t't'trazonjë.

Do t'klash pran me pikllim, po do të gjesh lipisiar Mua që gjithë kriesa bekon tue lëvduar për mot e jetë.

*më para se të këndonet Odha e 9.
diakëri thot me zë të lart:*

Tij Mëma e t'in'Zoti, Mëma e Dritës tue dhënë nder me himne Na madhërojëm.

Τὴν τιμωτῆραν ...

Tij më të nderoshme se Hjeruvimtë e pa të përkrahur më të lëvdoshme se Serafimtë që pa fare u ndotur të Lartën Fialë linde vërteta Mëma të Zotit po madhërojëm na.

Ὁλέθριος σπεῖρα...

Një çetë armikjësh të Perëndis
e kekjie shumë
singoga e vrasorëvet
mbi Tij u sul, o Krisht,
e rrëmbu si kekjebërës
e gjithësis Krionjësin
çë madhërojëm na.

Νόμον ἀγνοοῦντες...

Ligjën pa njohur të palutshmit
e Profetravet fialët
tue mejtuar më kot
si kjenkjë rrëmbien
sa të thëriën pa arsye
Tij i gjithëve i Zoti
çë madhërojëm na.

Τοῖς ἔθνεσι ἔκδοτον ...

Kombëvet gjellën e përdhënë
bashkë me shkruesit
të mirriën priftrat
dhanë tue plagosur
me të kekjie smiri
Atë çë isht gjellëdhënësi
e çë madhërojëm na.

Ἐκύλωσαν κύνες ...

Të rrethuan si shumë kjenë
Të kërsitën , o Rrekjë
fakjen me shplaka
e u vun të të piejën
ata deshmuuan të rreme
e Ti gjithkjish durove
e gjithë neve na shpëtove

ἔτι καὶ ἔτι ....

"Ὅτι Σὲ σίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνά-
μεις τῶν οὐρανῶν, καὶ Σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ ...

Ἐξάπ. Τὸν ληστὴν αὐθημερόν...

Kusarin atë ditë të parraisit e bëre
i mirë, o Zot; edhé mua me drurin e
krikjies , jipënë dritë e shpëtomë.

(tri herë)

I NËNDËTI VANGJËJ
(Ja. 19,25-37)

Tek ai kjërò shtuara afër Krikjies rrijën e Jëma e 'Tij e e motra esë Jëmës s'Tij, Maria e Kleofës e Maria Magdalenë. E Iisui si pa të Jëmën e atië nd'anözë Asaj dsënësin që Ai dej mirë, i thot së Jëmës:grua, shi' jit bir.

I thot pra dsënësit: shi' jot'Ëmë.

E që tek ajo herë ki e mori bashkë si e 'Tija. Andai të klënit që ndëlgoi Iisui, se gjithkjish u kishën sosur, sa të sosej e Shkruamia, Ai tha: Kam etë. Ish'atië një poçe e plotë me uthullë: e ata ushtarë muartën e njo-mën një shpuzë plotë me uthullë: e e-vun mbi një degë isopi e ja kjasën te goja Iisuit .

Kur pra Iisui mori uthullën, ai tha: s o s i .Etë ujurit kriet, dha shpirtin.

Judhenjtë pra , se ishë e Prëmtia, sa mos t'kjëndrojën mbi krikjien ata kur-me tek e Shtunia-posa ishë ajo ditë e së Shtunies Madhe- i lipën Pilatit sa

t'i çaheshën këmbët e të ndsireshën nga krikjia. Jerdhën andai ushtarët, e të parit i çajtnë këmbët, e ashtu të jatrëit që kle krikjësuar bashkë me atë. Por të jardhurit tek Iisui, si e pan të vdekur, ngë ja çajtnë këmbët.

Por një nga ushtarët me shtizën e 'tij i shpoi brinjën e i duall njëihe-rie gjak e ujë. E kush e pa bë deshmi e deshmi e 'tij isht e vërtetë. E ai di se thot të vërtetën: sa ju të kini besë. Por këto shërbise pra kënë sa të mbaronet e Shkruamia: "një asht atij ngë ka t'i çahet".

E pameta jatra e shkruame thot:
"Kanë të vën re mbi Atë që shpuan .

(për ms.148,149,150 v.f. 31)

E N I

Hxos γ'

Di e të liga bëri biri jim,i pari-
lér Israeli: më la Mua,Kroi i ujit
të gjellës e grëmoi për 'të një putsë
gjithë i hapët. Muq më vuri ngrikjë
te një Dru e Barabën e lipi dhe e li-
roi. U çmend kjielli për këtë e diel-
li fshehu rrëmpat e 'tij. Po ti,Israel,
ngë u shkjetësove, po më dorëzove mor-
ties."Ndëjëji,o.Ati i Shejt:ngë din
atë që bun .

Hxos γ'

Çëdò piesë e kurmit t'ënt të shejt
duroi për ne dhunë:glëmbat kriet,fakjia
pushtimat,mollat e fakjies shplakat,
goja shijën e tamëthit të përzler me
uthullë,veshët të poshtrat llastimi,

kurrisi dejet,dora kallëmin,gjithë
kurmi t'ishë mbërthier te krikjia,gjy-
mtyrët gozhdat e brinjët shtizën.

O Ti që vuajte për ne e na lirove nga
epshet;Ti që u përuje për dashurì me
ne e na lartësove,o Shelbues e gjithë-
mëndëm,kijna lipisi.

Hxos γ'

Gjithë kriesa dridhet si Të sheh ngri-
kjë,o Krisht! Për dren e pushtetit
t'ënt themelt e dheut u shkundën. Me
të ngjipurit t'at mbi Krikjien fara e
Ebrenjëvet u prish. Villi i faltores
u nda ndysh,varret u sbillën e të vde-
kurit nga varret u ngrëjtën. Kjindari
si pa famasmën,u skotis e jot'Ëmë të
rrijti nd'anëzë e me vajtim mëmie zu
të thërrisëj:Si nga t'vuhëm në lip e
ngë ka t'rrah gjirin t'im kur të shoh
mëlikurë e vierrë mbi një dru si një
vrasës. O i Madh'in'Zot , në krikjë,

ORTHROS I TË PRËMPTIES

në varrë e i ngjallur së vdekurish,
paqe lëvdi !

dhoksa ... *Ηχος πλ.β'*

Më shkulën të veshurat e më shtun si-
për një mënt i kukjë. Më vun mbi kriet
një kurorë glëmbash e tek e drejta jime
më dhanë një kallëm,sa U t'i drëmoja
si poqe botie .

kje nin ... *Ηχος πλ.β'*

Dhash kurrisin dejëvet,ngë prora fa-
kjiën kur më pushtijën; u parakjita
Gjikatores e Pilatit e durova krikjiën
për shëndetën e jetës .

ORTHROS I TË PRËMPTIES

I DHJETËTI VANGJEJ
(Mk.15,43-47)

Tek ai kjërò jerdhi Josefi i Arimathés,
një bujar i ndërshëm i çili rrij edhe
ai tue pritur rregjërën e Perëndis,
e kudsoi të hij te Pilati e t'i lipëj
Kurmin e Iisuit. E Pilati u famas si
gjegji se Ai kishë vdekur. E si e dsu
nga kjindari,Josefit i dhuroi Kurmin.

E Josefi mori e bleu një sindhonë ,
e pra sdripi Iisuin nga Krikjia,e pësh-
tollti te pëlhura e e vu te varri që
ishë ndë një shkëmp. E i rrogolisi
një gur mbi derën e varrit.

E Mëria Magdalenë e Mëria e Josefit
rrijën e vërrejën ku e vëjën .

SI DHOKSA PREPI... v.f.36-39.

*Pas "ekfonisit" Son gar estin
Se jiti ë të pasurit lipisi...
thuhet jetri vangjej e pran këndonen
"apostiha".*

I NJËMBËDHIETËTI VANGJES

(Ja, 19, 38-42)

Tek ai kjërò ju lut Pilatit Josefi i Arimathés, i çili ishë (një) dsënës i Iisuit, po fshehur për dre të Judhénjévet, sa të ndsirëj Kurmin e Iisuit e Pilati la të bëj. Jerdhi pra Nikodhemi, ai çë më para kishë jardhur te Iisui natën, tue prur si një kjint litre të përziemë mirrë me aloe. Muar-në andai Kurmin e Iisuit e e pështolën me tsopa pëlhurie bashkë me vajërat éresh, si kanë zakonë Judhenjtë të varrëzojën. Edhé te vendi ku Ai kishë klënë vënë ngrikjë ishë një kopësht, e te kopështi një varrë i ri teku mosnjerrë kishë klënë vënë.

Atié pran e vun Iisuin për të Prëmp-tien se varri ishë nd'anëzë.

A p o s t i h a

Πάσα ἡ κτίσις .... *Hxos α'*

Gjithë kriesa me dren u ndërrua kur të pa Tij, o Krisht, i vierrë te Krikjia.

Dielli u err e themelet e dheut u shkundën. Të gjitha vuajën bashkë me Stisorin e gjithësis. O Ti çë deshe të vuaje për ne, o i Madh'in'Zot, paçe lëvdë.

Ndajtën pethkat t'ime ndër'ta e mbi rrobikun shtun shortën.

Λαὸς δυσσεβῆς ... *Hxos β'*

Përçë mejton të kota, o popull i palutëshëm e i paligjë? Përçë Gjellën e gjithësis dënove pë'vdekje? Oh, çudhë e madhe :Stisori i jetës jipet te duart e të paligjëvet; ë ngrëjtur mbi drurin Dashamirësi i njerëzëvet, sa të lironjë të lidhuritë në Adhë e çë Tij ulurijën; o i duruashmi Zot, lëvdë Tij.

E më dhanë për të ngrënë tamëth e të pija më dhanë uthullë. Ms. 68.

Σήμερον Σὲ θεωροῦσα ... *Hxos β'*
 Sot si të vërren, o Fiala e Perëndis, i vierrë te Krikjia, e pafajshmia Virgjërë me zëmërën mëmie e prerë e tue vajtuar me pikllim, me flokët të shpleksurë mbi mollëzat e fakjies s'shejte, tue rrahur gjirin, kështu' po rëkoj: Alia, Biri jim i hjynushëm, alia Dritae e jetës, më dolle nga sit, o Kjenkji i t'in'Zoti. Andai ushtrit e ëngjëjvet, të marrë nga dreja, thonë: I pandëlguashti Zot, paçe lëvdë.

Çë moti Perëndia e rregji inë e vepëroi shpëtimin në mes të botës. Ms. 73.

Ἐπὶ ζύλου βλέπουσα ... *Hxos β'*
 Tue të par vierrë mbi Drurin, o Krisht, Tij Kriues i gjithësish e Perëndi, Virgjërësha që Tij të leu, me pikllim thërrret:

More Biri jim, si perëndoi bukuria nga fitira jote; ngë mëndë të duronjë të të shoh pa të drejt vënë ngrikjë. Anangasu andai, ngjallu, sa edhe U të shoh pas tri ditë Ngjallien t'ënde së vdekurish.

dhoksa ... Κύριε ἀναβαίνοντος...

Kur Ti, o i Madh'in'Zot, u ngjipe në krikjë, dre e dridhmë ra mbi kriesën.

Ti mbajte dheun nga të gjëllijturit ata që të vujën ngrikjë, po urdhurove Adhit të shtij jashta të lidhuritë.

O Gjikëtar i të gjallëvet e i të vdekurëvet, Ti jerdhe të dhuroje gjellën, jo mortien! O njeridashës, paçe lëvdë!

kje nin ;... Ἦδη βάπτεται κάλαμος *πλ. 6*

Dha njomet penda e vendimit nga gjikëtarët të paligjë e Iisui gjikonet e dënonet për vdekje. Vuan kriesa e

ORTHROS I TË PRËMPTIES

tërë si të sheh të Zotin mbi krikjien.
O i Mirëth-çë për mua vuan te kurmi,
o i Madh'in'Zot, paçe lëvdi !

I DIMBËDHJETËTI VANGJES

(Mt 27,62-66)

Mbë ditën e nesërme, çë isht ajo pas të prëmties, u mbëjodhën kriepriftrat dhe Farisenjtë te Pilati e i thonë: Zot, u kujtuam se ai gënjeshtar tha, kur ishë gjall: "mbi tri ditë ka të ngrëhem". Ti urdhurò sa t'jet ruajtur varri njera tek e treta ditë, mos vijën dsënësit e 'tij natën e t'e viedhiën e të thenë popullit: "u ngjall nga të vëfekuritë", e të jet e sprasmia gënjeshtre më e kekjie se e para.

E Pilati i tha atire: ju kini ushtarë për të ruajtur, etsëni ruanie si dini.

E ata van'e vulosën gurin e i vun shtrazët te varri sa t'e ruajën.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Agathòn to eksomolojisthe.....
Bukur isht të lëvdojëm .....

Trisajii .....

Oti su estin ....

Apol. Eksigorasas....

Na shpërbleve ... f.268.

Pr. eléison imas .....

Oti eleimon ....

Sofia

A p o l i s i s

Zoti Krisht i çili duroi pushtima, dejet, shplaka, e Krikjien e vdekjen për shpëtimin e jetës, i vërteti Perëndia jinë paj të Bëvirgjërës e Shë' Mëri Mëma e t'in'Zoti e dëlirshme, e paj të gjithë shejtravet na shpëtoft e me lipisì na ruashit si i mirë e njeridashës, a m i n .

ESPERINOI I TË PRËMPTIES S'MADHE

Për msalmin i parë që sglidhet
e t'jerët që këndonin v. f. 155-166.

Për parkalesit mistike vërrëj tek
e Shtimia e Madhe.

Fos ilaròn f. 167.

Stihjirà (të parët f. 297 e 298
Πᾶσα ἡ κτίσις Gjithë Kriesa...

Λαὸς δυσσεβῆς Përçë mejton ..
Σήμερον Σὲ Sot si të vërrën

Ἐπὶ ξύλου Tue të par vierrë

Σήμερον ὁ Δεσπότης... *Ηχος πρβ'*

Sot i Zoti i kriesës tërë parakjitet
Pilatatit e ë dhënë të jet krikjësuar
Kriuesi i gjithësis, si një kjenkjë
që vete me-hir të jet thertur. Me
gozhda ë mbërthier e ka shpuar brinjën
e kjas buzët shpuzës Aì që bë të
derdhej mana . Ë rrahur me shplaka

Liruesi i jetës e na shërbëtorët e
'Tij isht i përkjeshur. Aì që bëri je-
tën. Oh, dashuria e t'in'Zoti për nje-
rëzitë ! Aì parkalés Atin e 'Tij për
ata që e vun ngrikjë tue thënë: Ndëjëji
atireve këtë mëkatë: se të paligjëjt ngë
din atë që bëjnë pa të drejt.

dhoksa ... Σήμερον ó Δεσπότης... Ηχος πλ. β'

Po si Sinagoga e kekjie dënoi për
vdekjie Rregjin e kriesës ?

E ngë ndlejti ajo turp, kur Aì i kuj-
toj gjithë të mirat, për t'u mbrojtur,
tue thënë : O populli jim; që të bëra
U ? Mos ngë të mblova Judhën me famas-
më; mos ngë të ngjalla të vdekuritë me
një fialë e vétëme? Ngë të shëndosha
çëdo lëngatë e sëmundë ? Si andai më
shpaguani ? përçë më harroni ? Në v-
vend të t'shëndoshurit, ju më mbëlioni
me plagë. Në vend të gjellës që ju ji-
pia, ju më vrrini, tue vierrë mbi Drurin
si kekjëbërës Mirëbëresin, si të pali-
gjë Atë që ju dha Ligjën, si një i dë-
nuashëm Rregjin e gjithësis. O Zot, paçe
304. lëvdi !

kje nin ... Φοβερα Ηχος πλ. β'

Mister i mathë e i tmerrshëm shihet
sot të mharonet : ë zënë Aì që isht
i pa-parshëm; ë lidhur Aì që liroi
Adhamin nga mahkimi; pa të drejt isht
gjikuar Aì që gjikòn zëmbra dhe veshi-
a. Në burg ë mbillur Aì që mbih apis-
set. Rri përpara Pilatit Aì kuj për-
para i rrin të dreruamë fukjët e kji-
elliavet. Kriuesi ë rrahur nga dora
e kreaturës. Ë dënuar te druri Aì që
bën ligjë mbi të gjallët e mbi të vde-
kuritë. Ë mbillur te varri Aì që pri-
shi pisën .

O Ti që gjithëkjish duròn e të gjì-
thë na shpëton nga mahkimi , o Zot i
pafajshëm , paçe lëvdi .

Fos Ilaròn f.167

Prok. Ms.21,19. Ndajtën pethkat t'ime
ndër 'ta e mbi rrobikun shtun shortën.

21,1. O Perëndi, Perëndia jim,
priru ngak u; përsé më lé? 305 .

P r o f e t s i t

piesë nga libri i TË DALURIT

(33,11-29)

In'Zot flisëj me Moiseun fakje me fakje sikurse flisëj me mikun e 'tij.

Pra Moiseu prirej te tendat. Po një dialosh,shërbëtori i 'tij,Isui i biri i Naviut,ngë dilëj nga tenda. E i tha Moiseu t'in'Zoti: shi',Ti mua më thua: "le t'ngjipet ki popull,'po me kakjë Ti ngë më ke dëftuar kë do të dërgosh bashkë me mua.

Ti edhé më the:"të njoh më para se gjithë e ke gjetur hir përpara Meje".

Në andai gjeta hir përpara Teje'ftou fiëllët sa u të Të shoh,sa u të gjenjë hir përpara Teje e ki komb i mathë të njohënjë se ë populli jit.

Ahierna in'Zot i tha: U vet do t't'vinjë përpara e ka të t'jap prëhie.

E Moiseu i tha: në ngë vien Ti vet bashkë me ne,mos na bësh të nisemi këndej. Si ka t'jet njohur me të vërtetë se gjeta hir përpara Meje u e populli jit,në Ti ngë vien bashkë me

ne?
306.

E do t'jemi lëvduar u e populli jit, përpara gjithë kombëvet,sa janë mbi dheun. E i tha in'Zot Moiseut: e atë që the U do t'e bënëj,pse gjete hir përpara Meje e të njoha më parë se gjithë.

E i thot Moiseu: bënë-më të shoh lëvdin t'ënde. U përgjekjë Perëndia: U do t'vinj përpara teje e në lëvdë e do t'thërres émbrin t'im ZOT përpara teje e dot'kem lipisi për kë më duket kekjë e mëshirë për atë që mëshironj .

E shtoi tue thënë: po ngë mëndë të vërresh fakjien t'ime;mosnjeri nga njerëzit mëndë të shohënjë fakjien t'ime e të kjëndronjë gjallë. E tha edhé in'Zot: shi' një vend afër Meje. Ti rri mbi gurin;ndërsa shkon lëvdia jime,U do të të vë te vëra e gurit e dua të të vë dorën sipër , njera që shkonj . Pra,so të ndsier dorën ; ka t'në shohësh nga aprapa,se fakjia jime ngë ka të dëftonet tij .

Prok. Ms. 34,1.0 i Madh'in'Zot,mbroj-
më nga ata që më bëjnë të ke-
kjë. 12. Më prieriën të likë
për të mirë.

nga libri i Jobit 42,12-17.

Kështu' in'Zot bekoj të sprasmet
ditë e Jobit më shumë se të parat.
Aì kishë katrëmbëdhjetë mijë dele,
e gjashtë mijë gamilj e një mijë pa-
lë kjesh e një mijë gomare.
I len edhe shtatë bij e tri bija. Të
parën e thërriti Imera,të dijtën Kas-
sia e të tretën Amalthia. E përposh
kjielliës ngë ndodheshën vashëza më
të bukura se të bijat e Jobit e atire-
ve i dha trazhgim si të vëllézërvet.
Rroi Jobi pas sëmundis nj'atrë kjint
e shtatë dhietë vietë. Gjithë vietët
që rroi klenë dikjint e dizëtë. Jobi

pa të bijët e të bijët e të bijëvet
njer'tek e katrëta jinì. Jobi vdikjë
plak i nglakuan me ditë. Ë shkruar
se Jobi ka t'ngjallet pameta me atë
që ka t'ngjallënjë in'Zot.

Mbi këtë njeri shkruan një libër si-
riak e thuhet atié se rroi në Ausis
te kufimet e Idhumés e Aravis e émbri
i 'tij ishë më para Jobab.

E posa nori për grua një arabe,pati
një bir me émbër Ennon. Aì vet ishë i
biri i Zarit, një nga të bijët e Esau-
it dhe e jëna ishë Bosorah. Kështu' a
aì ishë i pesti pas Abramit .

piesë nga Profetsia e Isais 52,13-
54,I.

Këtë thot in'Zot:shi' se shërbëtori
jim ka të ndëlgonjë e ka t'jet lartë-
suar e lëvduar shumë.

Si ka t'çmenden mbi Tij shumë vetë:

kështu' do t'jet pa lëvdì fitira jote ndër njerëzit ,pa hjé ndër të bijët e njerëzëvet.

Kështu shumë kombe do t'çudhiten e rregjëra ka t'milliën gojën e 'tire, pse ata pan atë që atireve ngë kle lajmëruar mbi Atë e ka t'ndëlgojën atë që ngë gjegjën. O i Madh'in'Zot , kush do t'ket besë ligjëratën t'ënë? e Krahu i t'in'Zoti (fukjia) kuj ka t'jet sbëluar ? Na prun lajmin si njëi fëmijë përpara atij,si njëi rrenjie nga një dhe i that. S'ka hjé tek Aì , s'ka lëvdì. E pam e ngë kishë as hjé as bukuri;të dukurit e 'Tij pa nder; si lënë mbë nj'anë nga të bijët e njerëzëvet. Një njeri helmesh e që njeh hjidhërimin . Na fshehëm skurse fakjet t'ona nga Aì. Aì kle përbuzur,Na ngë e çnuam. U nglakua me mëkatët t'ona e vuan për ne . Po na e ndëlguan se Aì ishë me kopos,i munduar nga Perëndia

e i helmuar. Aì kle plagosur për mëkatët t'ona;për paligjësit t'ona kle shtipur. Mundimi i pakjies t'ënë mbi Atë;na klenë shëndoshur me purtëkatat që Ai duroi. Të gjithë na jeni si dele të sbierra,se nga-njeri nesh u sburar te dhroni i 'tij. Perëndia e nglakoi ne mëkatët t'ona' e Aì gjith'i munduar ,ngë sbilli gojën e 'tij.

Si një dele kle kjellur për të therrtur e si kjenkjë i pafaj përpara Atij që e kjeth, i pa-zë;ashtu' ngë sbill gojën e 'tij. Te të përunjurit e 'tij gjikimi i 'tij kle ngrëjtur;e jinin e 'tij kush do t'e rrëfienjë? Pse kle ngrëjtur ngadheu gjella e 'tij.

Kle kjellur të vdisëj nga paligjësit e popullit t'tij. U ka t'jap të likjët për varrëzimin e 'tij e të kjosmit për vdekjien e 'tij. Se Aì ngë bëri paligjësi;ngë u gjet gënjin te goja e 'tij; e Perëndia ka t'e pastronjë nga plagët. Në ju falni ndo dhuretì për mëkatët t'uaja,shpirti i jij ka t'shohënjë fakjien e ditëve të glata.

E ka të det in'Zot të i ndsierënjë dhëmbien e shpirtit t'tij e t'i dëfto- një atij dritë e ka t'i gjeshënjë me ndëlgin. Ka t'njohënjë drejtërin e të dërëjtit seshërbeu mirë shumë ve- të e mëkatët e 'tire ka t'i marrënjë ngrahë Ai. Prandai ka t'ket për trazh- gin shumë vetë;ne të fortitë ka të nda- një plaçkat,përçë për ata gjella e ' 'tij kle dhënë vdekjies.

E u nëmërua ndër të paligjët e Ai kje- lli ngrahë mëkatët e shumë vetëve e kle dhënë për mëkatët e 'tire.

Gëzou , o shterpë,çë ngë lind;këndò e ngre lart zërin t'ënt,ti çë ngë dhëm- be:pse më shumë janë bijët e shterpës se të të martuames.

Më vun te një gropë shumë e humbëtë,te t'më t'errëtitë e te hjeja e morties. Ms. 87,6.

O Zot , Perëndi i shpëtimit t'im,natë e ditë të kam thër- ritur. Ms.87,1.

piesë nga litra e shën Palit
Korinthianëvet e para
(1,18-2,2)

Vëllëzër,fiala e krikjies për ata çë sbiren ë lentsi,po për neve çë shpëto- nemi ë fukjia e Perëndis.

Ë shkruar:dua t'prish diturën e të dishmëvet e mendien e të mendshëmvet të heth posht. Ku isht i dituri ? Ku shkruesi ? Ku kërkuesi i kësaj je- të ? Ngë dëftoi in'Zot sa e lënë ë di- turia e kësaj jetë ? Posa tedieja e t'in'Zoti ngë dijti jeta të njihëj Perëndin me anën e dituris s'saj , i pëlkuje t'in'Zoti të shpëtoj të bes- mitë pr'anë të lentsis të ligjërimin e Vangjejit. Përçë si Judhënjtë kërkuan fanasmë e grekrat diejën,na li- gjërojnë Krishtin vënë ngrikjë çë për Judhënjtë ë skëndall e lentsi për grekrat. Pò për të thërrituritë, a Judhënjë a grekra,Krishti isht fu- kjia e Perëndis,isht Dieja e Perën- dis. Se lentsia e Perëndis isht më e

diturë se dituria e njerëzëvet e dobë-
tia e Perëndis më e fortë se fukjia e
njerëzëvet. Vërreni thirrien t'ëj, o
vëllezër, përçë ngë janë shumë ndër
jush të dijturë pas mishit, jo shumë
të fortë, jo shumë bujarë. Po Perëndia
sglodhi të lënat e jetës sa të turpë-
roj të dijturitë; sglodhi të dobëtat
sa të turpëroj të fortitë e shërbiset
të poshtra e çë shahen të jetës sglodhi
in'Zot, shërbise çë ngë janë gjë,
sa t'prishëj ato çë janë. Sa mosnjeri
të mburret përpara Atij . Edhé ju jini
nga Ai te Iisu' Krishti, i Çili leu
për ne nga Perëndia Dijturi, Dërejtesë,
shejtërim, shpërblim sa , si ë shkruar,
le të lëvdonet tek in'Zot.

Edhé kur jerdha në mes juve, o vëllë-
zër; ngë jerdha me lartësë fialie a di-
eje të lajmëroja juve deshmin e Perën-
dis. Në mes juve ngë gjikova të dija
më shumë se Iisu Krishtin e Këtë vënë
ngrikjë.

prokj. Shpëtomë, o i MadhMin'Zot, për-
çë ujërat m'arrun njera te shpiri-
ti. Ms.68,1.

E më dhanë për të ngrënë ta-
mëth e të pija më dhanë uthullë.
Ms.68,26.

E u errëshin sit e 'tire mos
të shohiën Ms.68,28.

V A N G J E J I

(Mt.27,1-38; Lk.23,39-44; Mt.27;39-54;
Ja.19,31-37; Mt.27,55-62)

Tek ai kjërò mbajtën këshill kriepr-
ftrat edhe Plekjët e popullit kundra
Iisuit sa t'e vrisiën.

E lidhur e kjellën e e lan te duart e
Pontsië Pilatit, kjivertarit.

Kur pa Judha, çë e kishë për dhënë, se
Iisui kle gjikuar për vdekjje, u pendua

e mori tridhietë dënarët të 'rrgjëndë
 e ja prori kriepriptravet edhe Plekjëvet
 tue thënë: u nëkatrova se dhash gjak
 të pafajshëm. Por ata i thanë:çë duam
 na? Ti ka t'e vërresh. E ai shturi atië
 te faltoria të 'rrgjëndit e jiku e
 vate u vuar.

Kriepriptrat pran muartin ata dënarë
 të 'rrgjëndë e thanë:ngë isht drekjë
 se këta t'i vën te tesori i Faltores,
 se janë çnim gjaku. E ata mbajtën kë-
 shill e blen me ata dënarë dheun e sh-
 tëmbarit për të varrëzuar të huajit.

Andai kë thërritur ai dhe "dhe gja-
 ku" njera m'nanë. Ahierna u mbarua e
 thëna e Profetit Jeremi çë thot'e mu-
 artin tridhietë dënarët të 'rrgjëndë,
 çmimin e të çmuamit,të atij çë kle
 çmuar nga të bijët e Israelit, e ja
 dhanë të blijën dheun e shtëmbarit
 ashtu si më kishë urdhuruar in'Zot".

E Iisui u ndoth përpara Kreut e Kreu i
 piejti tue thënë. Ti je rregji i Judhe-
 njëvet . E Iisui i tha atij: Ti e thua.

E kur e ngalesiën të parët e priptrav-
 vet edhe Plekjët,Ai ngë i përgjegje
 gjë fare. Ahierna i thot Atij Pila-
 ti: ngë gjegje sa deshmojën kundra Tij?

E atij ngë ju përgjekjë te mosnjera
 fialë akjë se i Pari famasej fort.

Për ditën e krenties kishë zakonë Kreu
 i vendit t'i lëshoj gjindes një të li-
 dhur çë dejën ata. E ahierna kishën një
 të lidhur të njohur,çë i thoshiën Bara-
 ba. E kur ishën atië bashkë mbëjedhurë,
 Pilati i tha atireve. Kë doni ju t'ju
 lëshonjë : Barabën a Iisuin çë thonë
 Krisht? Se e dij se ja kishën dhënë atij
 te duart për smir. E si rrij ujur mbi
 thronin e Ligjës,i dërgoi të thënë gru-
 aja e 'tij:mos të kesh gjë ti me atë të
 dërrëjt,se sot për atë u reva shumë te
 ëndërria.

E të Parët e priftravet e Plekjët sh-tijtë gjinden të lipiën Barabën e Iisu-in t'e vrisiën. U përgjekjë pra Pila-ti e i tha atire:çilin doni të ju lë nga të di ? E ata i thanë:Barabën. I thot atire Pilati: e çë ka t'e bënj Iisuin çë thoni Krisht ? I thonë atij të gjithë: le t've ngrikjë. I thot a-tire kjivertari:se çë të kekjë ka bër Ai ? E ata po lurijën më shumë tue thënë:le t've ngrikjë. E të parit Pi-lati se ngë e ndihëj e se po bënej tra-zim,mori tsa ujë e lajti duart përpara gjindes tue thënë: u ngë i ftës te gja-ku i këtij të Dërëjti: ka t'e vërreni ju. E gjithë populli u përgjekjë e i tha:Gjaku i 'Tij mbi ne e mbi bijët t'anë. Ahierna i lëshoi atire Barabën e Iisuin,posa çë e bëri t'e dërsëlloj-ën,ja dha te duart sa t'ishë vënë ngri-kjë. Ahierna ushtarët e kjivertarit,si

e muartin Iisuin e e prun te Pretori, u mbëjodhën gjithë shokëria ushtare nd'anëzë atij. E posa çë e dëshën,i vun ngrahë një mëndil të kukjë,e ple-ksurë një kurorë glëmbash ja vun mbi kriet e një kallë te dora e dërejtë e 'tija. E tue u përglunjur përpara Atij e shajën tue thnë:T'falemi,o rregji i Judhënjëvet. E tue pushtijtur mbi Atë, i mirriën kallëmin e ja kërsojë te kriet. E posa çë e patën kjeshuar,i ndsuartin atë mëndil,e veshën me të veshurat e 'tija e e kjellën t'e vëjën ngrikjë. E si ish'e diliën,gjetën një njeri Kjirinë,me embër Simon; këtë e shtrënguan të nglakoj krikjien e Atij.

E të jardhurit te vendi çë i thonë Golgothà-çë vien më rar vend krei-i dhanë të pij uthullë të përzier me tamëth: e Ai si e ngjepsi ngë deshi t'e pij . Posa pra e vun ngrikjë,ata ndajtën pethkat e 'Tij tue shtur shor-tën,sa të mbaronej e thëna e Profetit: "Ndajtën të veshurat t'ime ndër 'ta e mbi rrobikun t'in shtun shortën".

E ata u ujën e rrijën atié e E rua-
jën. E i vun sipër mbi kriet e 'Tij
shkruar fajin e 'Tij :

KI ISHT IISUI RREGJI I JUDHENJËVET .

Ahierna ata bashkë me Atë vun ngrikjë
di kusarë,një tek e dërejta e një tek
e shtrëmbëra. Një nga ata kekjëbërësë
çë ishën vierrë te krikjia e nëmëj Ii-
sui tue thënë:Në Ti je Krishti,shpëtò
Tij vet edhe neve. Por ai jatëri mori
t'e kjerroje t'i thoshëj:ngë i trëmbe
tias edhe Perëndis se gjënde te mundini
një me Atë? E na marriëm me të dërejt
atë çë na nget nga atë çë kemi bër:por
Ki ngë ka bër gjë të kekjë. E Iisuit i
thëshëj:Zot,kujtou ngak u , kur të vish
te rregjëria jote. E Iisui i tha atij:
vërteta U të thom,sot ka t'jesh me mua
te Parraisi.

E ata çë shkojën E nëmiën tue tundur
kriet e tue thënë: Ti çë gorromis Falto-
ren e te tri ditë e stis,shpëtò vetëhën
t'ënde. Në je i Biri i Perëndis , sdri-
pu nga krikjia. Ashtu' edhe krieprifë

trat tue kjeshur bashkë me shkruesit e
me plekjët thoshiën: T'jerë ai shpëtò,
vetëhën ngë mëndë t'e shpëtònjë: në
isht rrekjë i Israelit,le të sdripet
nanì nga krikjia e kemi besë. Ai vu
shpresën te Perëndia,le t'e lironjë,
në e do: se tha:"se jam Bir Perëndie.
Ashtu' edhe kusarët çë ishën bashkë
me Atë ngrikjë,e shkërzejën.

Çë tek e gjashtëta orë njera tek e
nëndëta,u bë më t'errët mbi gjithë je-
tën. E mbë të nëndëtën orë Iisui shtu
një thirmë të madhe tue thënë: Ili,Ili,
lamà savahtani , çë vien më rar : Pe-
rëndia jim,Perëndia jim, pse më le ?

E tsa vetë nga ata çë ishën atié,si
e gjegjën,thëshiën: se ki thërret Elin.

E shpejt tue rriedhur një nga ata,të
marrit një shpuzë,e njomi te uthulla,
e vu mbi kallëmin e ja jipëj të pij.

E t'jerët thoshiën: le t'jesë,shohiëm
në vien Elia t'e shpëtònjë.

E Iisui pameta me zë të mathë, tue
thirrë,dha shpirtin .

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

E shi' villi i Faltores u shkjuar ndishë,çë lart njera posht; e dheu u tund e gurët plasën . varre u sbil-lën e disa kurme shejtrash që kishën vdekur, u ngjallën. E të dalë nga varret,posa që u ngjall Iisui,ata hijtë te kjiteti shejt e u dëftuan disave. E kjiindari e ata që ishën bashkë me atë,çë ruajën Iisuin,kur pan dheun që tundej e shërbiset që streksiën,u drreruan shumë,tue thënë:"Vërteta Bir Perëndia ishë Ki.

Judhenjtë pra,se ishë e Prëmtia,sa mos t'kjëndrojën mbi krikjien ata kurme tek e Shtunia-posa ishë ajo dita e së shtunies madhe-i lipën Pilatit sa t'i çaheshën këmbët,e të ndsivëshën nga krikjia. Jerdhën andai ushtarët, e të parit i çajtin këmbët,e ashtu' t'jatrëit që kle krikjëzuar bashkë me Atë. Por , të jardhurit tek Iisui,si e pan të vdekur,ngë ja çajtin këmbët: po një nga ushtarët me shtizën e 'tij i shpoi brinjën e i duall njëi herie

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

gjak e ujë. E kush e pa bë deshmi e deshmia e 'tij isht e vërtetë. E ai di se thot të vërtetën,sa ju të kini besë. Por këto shërbise pra klenë,sa t'imbaronet e shkruamëja:"Një asht Atij ngë ka t'i çahet". E pameta jatëra e shkruame thot:"Kënë të vën 'ré mbi Atë që shpuan."

E ishën disa gra atië që vërrejën për se largu,ato që Iisuit i kishën vatur prapa që nga Galilea tue shërbier kë.

Tek ato ishë Maria Magdalenë e Mëria e Jakobit e e Josefite edhé e jëma e të bijëvet e Zebedheut.

E kur u ngris jerdhi një njeri i kjosëm nga Arimathëa,me ëmbër Josef, që edhé ai u kishë mësuar nga Iisui.

Ki u kjas te Pilati e i lipi kurmin e Iisuit.Ahierna Pilati urdhëroi t'i jipej kurmi. E Josefi , të marrit kurmin , e pështolli me pëlhurë të pastrë e e vu te varri i 'tij i ri ,

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

çë kishë prer te guri:e posa çë i rrogolisi një gur të mathë te dera e varrit,mori e vate .

Po ishën atië Mëria Magdalenë e jaterë Mëri ,ujurë përpara varrit.

Ipomen pandes .....

Oti eleimon kje filanthropos....

K a t a k s i o s o n ....

Bën-na të mirë , o Zot , te këjë mbrëma të ruhemi na të pa-mëkatë.

I bekuar je , o Zot , Perëndia i Atë-ravet t'anë edhe ëmbri i jit isht i kënduar e i lëvduar në jetë të jetëvet,ashtu'kloft.

Kloft , o Zot , lipisia jote mbi ne, ashtu' si kemi shpresuar tek Ti.

I bekuar je , o Zot , mësomë Ti të dërejtat t'ote.

I bekuar je , o i Zot , le t'njoh u të dërejtat t'ote.

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

Ë bekuar je , o i Shejt,ndritëmë Ti me të dërejtat t'ote.

O i Madh'in'Zot,lipisia jote isht për gjithëmonë:veprat e duarëvet t'ote Ti mos përbuz.

Tij të nget çëdo nderim,himn e lëvdì Atit,Birit dhe Shpirtit Shejt,nanì e për gjithë monë mbë iletë të jetëvet, amìn.

Plirosomen .....

I to kratos tis vasilias....

a p o s t i h a

(*tuë kënduar këta këndime priftrat kjelliën "Kurmin"-epitafiin- e t'inë Zoti te Varri, 'tafos".*)

"Οτε εν τού ξύλου...

Kur nga Druri Tij vdekur i Arimathis sdripi i gjithësìs gjellën,me vaj é-rësh e pëlhurë Tij ,Krisht,pështroi

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

e nga malli ishë shtijtur me zëmërë e me buzë të dëlirin Kurmin t'ënt të pu-thëj. Po mbajtur nga dreja i gëzuam po thërrisëj Tij:lëvdì,Dashamirës,të përunjurit t'at.

Perëndia rregjëron:u pështrua me ma-dhështì,u ngjesh u rrethua me fukjì.

Kur te varri i ri për të gjithë kle-ve vënë,o Lirues i gjithëve, pisa e kjeshuarë , si të pa , u zalis. Theme-let u dreruan,diert u çajtën,varret u hapën,të vdekuritë u ngjallën.

Atë herë Adhami me-hir i gëzuam thërrret Tij: lëvdì , Njeridashës,të për-unjurit t'at.

E kështu' jetës i dha kjëndresë e s'do tundet.

Kur te varri me kurm deshe t'ishe mbillur,o Ti që mbete si Perëndi i papërshkruashëm,i pakufizuashëm e të 326.

ESPERINOI I TË PRËMPTIES

morties mbille dhomët, e Adhit gjithë mbrazë,o Krisht,rregjërin.

Atë herë këtë e Shtunie të hjynushmes lëvdì të bekimit e të të shkëlqjërìt t'ënt e bëre e mirë.

Shpis s'ate i përkét shejtëria,o Pe-rëndi për ditë të glata.

Kur Fukjìt Tij,o Krisht,të pan nga-lesur nga të kekjitë si gënjeshtar , lipisia jote e pathënëshme i skotisi e si pan gurin e varrit t'vulosur me duart me të çilat të dëlirën Brinjë shpuan.

Po për shëndetën t'ënë,gëzonen tue thritur:lëvdì , Njeridashës , të për-unjurit t'at.

Dhoksa ... kje nin ...

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὤσ-
περ ἰμάτιον ...

Tij që vishe me dritë si me një mënt,
si të sdripi Josifi me Nikodhimi nga
Druri e të pa vdekur, mëlikuë, pa varrë,
të dhëmbëshmin vajtim zuri e tue u hji-
dhëruar po thoshëj: Oh, i ëmbëli Isuth!

Dielli pak më para, si të pa wérrë mbi
krikjien, u pështrua e u err. Dheu në dre
u shkun e villi i Faltores u shkjuarr.

E nanë u vet jam e shoh që mortie de-
she Ti të duroje për mua! Si ka të t'var-
rëzonj, o Perëndia jin? Si ka të t'pësh-
tronj me pëlhurë? Me çilat duar ka të
ngas të pangarin Kurmin t'ënt? Me që
këndime ka të lëvdonj të vaturit t'at,
o Lipisiar? U lartësonj pesimet t'atë,
u lëvdonj varrin t'ënt e të Ngjallurit
t'at. O i Madh'in'Zot, paqe lëvdë!

Nin apollis.....

Le nanë, o i Madh'in'Zot, shërbëto-
rin t'ëntsa të ve në pakjie mbi fia-
lën t'ënde, pse e pan sit t'imë Shën-
detien t'ënde, që bëre gati përpara
fakjies së gjithë popujvet: dritë për
të ndriturit e gjindëvet, e lëvdë të
Israelit, popullit t'it.

Trisaji .....

Oti su estin .....

I ndershmi Josif e ndsori nga ai Dru
Kurmin t'ënt të dëlir ndë pëlhurë e
pështolli me aromë të çmuamë tek ai
varr i ri i ri dhe e vu me kujdes të
mathë.

Gravet Miroforënjë Ëngjëll që rrij
përpara varrit i tha: aromët janë të
mirë për të vdekuritë: Krishti u dëf-
tua i pangarshëm nga prishëria.

A p o l i s i s

Zoti Krisht , i vërteti Perëndia
jinë, çë deshi për shëndetën t'ënë
të duroj të dëruashmitë pesime,
Krikjien çë na jep gjellën e Varrin
në kurm, paçit lipisì për ne, si i
MIRË e i DASHAMIRË , a m i n.

+

O R T H O S

i

TË SHTUNIES S'MADHE

*ndëra sglidhen "6 msalmet" (v. f. 5)
Pristi thot mistikjisht lutiet (f. 61)
në vend të "alilujariit" këndonet
Theòs Kjirios ....*

Perëndi isht in'Zot e na u dëftua
neve: i bekuar Ai çë vién në émbër të
t'in'Zoti.

Lëvdoni t'ën'Zonë e thërrin émbërin
e 'tij të shejt.

Gjithë popujitë më kanë rrethuar, e
në émbër të t'in'Zoti u kam ruajtur
nga ata.

Këjo punë u bë pr'anë të t'in'Zoti
e isht e famasëshme përpara sivet
t'anë.

*pas litanis që sos me "Oti prépi"
këndonen këta tparie :*

I ndershmi Josif... (f.329)

Kur u sdripe nga vdekjia, o Gjellë e pavdekshme, atëherë Pisës vdekjien i dhe me të shkëlqjerit e Hjynis; atëherë nga nënshtresat e dheut të vdekuritë ngjalle. Gjithë fukjët të lar-ta, mbikjellore po thërresiën: o Gjellëdhënës Krisht, Perëndia jinë, lëvdë Tij.

Gravet miroforë ... (f.329)

eti kje eti...

Oti son to kratos...

k a t h i s m a t a

Σινδόνι καθαρά ...

Josefi i lipi Pilatit të shejtin
Kurm, e liejti me vaj érësh të çmuam

dhe e vuri te një varrë i ri e pesh-tiéllë te një pëlhurë e pastrë. Këtu' mirëprurëset menatnet njize po thër-risiën : dëftona si kishe thënë, o Zoti Krisht, Ngjallien .

dhoksa... kje nin ... ΕΞΕΣΤΗΣΑΝ ...

U çmendën koret e Ëngjëjvet kur të pan Tij që rri në gji të Atit, të rri-je nanë te varri, i Pavdekshmi si i vdekur. Tij ushtrit e Ëngjëjvet rre-thojën e lëvdojën , bashkë me të vdeku-ritë e Adhit, si Krionjës e Zot.

më para se të zënjë këndimi i Kano-nit thuhet Ms. 50 (v.f. 23)

K à n o n i

O d h a e p a r ë

Κύματι θαλάσσης ...

Të bijët e atireve që klenë shpëtuar
varrëzojën te dheu Atë që tiranin për-
ndjekës varrëzoi te valat e dejtit.

Po na si vashazit këndojëm t'in'Zoti;
pse me të madhe lëvdì u lëvdërua Aì.

Κύριε Θεέ μου ...

O Zot Perëndia jim,një himn të falu-
ri,një kënkë varri Të këndonj Tij që
paj të varrëzuarit t'ënt më sbill di-
ert e gjellës e me vdekjien t'ënde
mortien e Adhin i vret.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ ...

Lart mbi një thron,posht te një varrë,
Ti,o Perëndi Shpëtues,me vdekjien t'ën-
de shkunt fukjìt e kjlëllit e t'pisës.

334.

S'mënd't'ndëlgonet: Ti Krionjësi i
gjellës , na dëftone vdekur !

Ἰνα σου τῆς δόξης ...

Sa t'mbushie me lëvdin t'ënde të gji-
tha,u sdripe te të kthellat e dheut
e atië ngë mënd't'fshihia naturën t'i-
me e rarë në Adham; po të varrëzuarit
t'atë më përtërijti,o Njeridashës!

O d h a e t r e t ë

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων ...

Gjithë kriesa tue par të vierrë mbi
Golgotën Tij që vore dheun mbi ujërat
pa klënë mbajtur gjëkund çmendet fort
shumë e thërret: S'ka njeri i shejt
veç Teje,o i Madh'in'Zot!

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου...

T'jjerë herë tue shumësuar famasmët
na parakjities simbolët e varrëzimit;
nanì i sbëlòn misteret e Njeriut Pe-
rëndiedhé atireve që janë:në Adhë.

E ata thërresiën:s'ka njeri i shejt,
veç Teje, o i Madh'in'Zot.

335.

Ἡπλωσας τὰς παλάμας...

Tue ndejtur krahët mbi krikjien Ti mbëjëth bijtë t'atë të shprishurë.

Nanì i pështiëllë në pëlhurë te varri liron ata që janë robë e të ulurijën: s'ka njeri i shejt veç Teje, o i Madh'in'Zot.

Μνήματι καὶ σφραγίσι...

Ti i pambajtëshëm lëhe me-hir t'jesh mbajtur nga varri e vulet e 'tij.

Vërteta me veprime të hjynushmë sbëlove pushtetin t'ënt atireve që të këndojnë: s'ka njeri i shejt, veç Teje, o i Madh'in'Zot.

eti kje eti ....

Oti si i o Theòs imòn ....

kathisma: Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ushtarët që ruajën varrin t'ënt, o Shpëtues, me të shkëlqjëm e Ëngjëllit që ju duk gravet t'i thëshëj se u ngjalle, vdikjën. Na lëndojëm Tij që na liron e i përmisemi Tij që u ngreve

nga varri ,i Vetëmi Perëndia jinë .

ODHA E 4.

Τὴν ἓν σταυρῶ...

Tue par që më para të hjynushmin vetmohim t'ënt Abakumi, i famasur porthërret: Ti e hpute pushtetin Sundonjësvet tue folë atireve në Adhë si i gjithëmëndën.

Ἐβδόμην σήμερον ...

Shejtërove të shtatëtën ditë që më para kishe bekuar tue u prëjturit nga të punuarit. Gjithkjish Ti përtërën e prapë krion tue ruajtur të Shtunien, o Shpëtues e Krionjës!

Ῥωμαλαιότητι....

Tue mundur me fukjin e më të fortit shpirti u nda nga mishët tue hputur të di lidhiet të morties e të Adhit, o Fialë , me pushtetin t'ënt!

'Ο "Αδης Λόγε ...

Adhi, si të përpokji, o Fialë, u helmua, se të pa njeri i perëndishëm, një njeri i plot me varre e mundësori gjithëmëndëm: me këtë pamie i mori dreja.

ODHA E 5.

Θεοφανίας...

Tue veguar dritën pa perëndim që Ti te mirësia jote na dëftove me të jardhurit t'atë, si Isaia natën rrij sgujar përpara Teje thërrisëj: Do të ngrëhen të vdekuritë nga varret e t'ire e do t'ngjallen e gjithë në dhe do t'gëzohen .

Νεοποιεῖς ...

Ti Krionjësi, sdripur mbë dhe, tue u veshur me botë, përtërën të bijët e Botës. Varri e pëlhura sbëlojën misterin që tek Ti mbaronet. Në vërtetë Këshilltari bujar shfakjë mendimin e Atit t'ënt që tek Ti mua më përtërën bukurë.

Διὰ θανάτου...

Me vdekjen t'ënde Ti shndërron atë që isht të vdekshëm; me varrin atë që prishet tue bër të paprishëshme e të pavdekshme naturën njerëzore, o i Madh'in'Zot. Përçë mishët t'atë ngë pa prishëri e shpirti i jit ngë kle lënë në Adhë si i ngisëj të huajvet.

'Εξ ἀλοχεύτου . . .

I ler nga Virgjëra e i lavosur me shtizën, o Krionjësi jim, te brinja nga e çila gjeshe Evën e re, Ti Adham i ri, u kjëllove njëi gjumi i mbinaturshëm e gjellëdhënës e nga gjumi e nga prishëria sgjove Gjellën, se je i gjithëmëndëm .

ODHA E 6.

Συνεσχέθη ...

I gjëllitur nga pishku ngë kle mbajtur Jona. Si nga një shtrat u ngre jashta shtazës se a! përfakjësorj Tij çë vuan, Tij vënë te varri. E uluriti ruanjësëvet : çë ruani të kota e të rreme, ju sbuartit rastin e lipisës .

Ἀνθρώπου ...

Kleve vrar , o Fialë, po jo ndajtur nga mishët. Mbigjithëse Faltoria jote kle prishur te hera e Pesimevet, edhé ashtu! një Vet ishë te Hjynia e te Kurmi. Te të di me të vërtetë je një Bir, Fiala e Perëndis, Perëndi e njeri.

Βροτοκτόνον ...

Njerëzës e jo Perëndis ftesa e Adhamit bëri dëm. Edhé të ket vuajtur natura botie e mishit t'atë, p Zot, Hjynia

341.

mbeti e ndërrove të prishurit në papri-shëri, e të gjellës e paprishëshme'ftove kroin e Ngjallies.

Βασιλεύει ...

Adhi zotërdn jinàn e njerëzëvet, po jo për gjithëmonë: Vënë Ti te varri, o i gjithëmëndëm, me dorën t'ënde gjallsore çajte klijet e morties e kuj çë moti atië flëjën ligjërove shpërbli-min i vërtet, o Shpëtues, çë u bëre i Paralinduri së vdekurish.

eti kje eti ...

Si gar i Vasilévs...

κ ο ν δ . Τὸ ἄβυσσον ὁ κλείσας...

A! çë mbilli abisset duket i vdekur! I liejtur me aromë e i pësh-tiéllë me një pëlhurë tç një varrë ë sdripur si i vdekur i Pavdekshmi!

Grat vijën sa t'E liejën tue klar me

341.

idhnim e thonë: Këjo isht e Shtunia e bekuame tek e çila Krishti ka të sgjonet pas tri ditë e ka t'ngrëhet.

Ai që mban gjithkjish ë ngrëjtur mbi Krikjien e gjithë kriesa e kla vié-rrë mëlikurë mbi Drurin. Dielli fsheh rrëmpat e 'tij e dritën e 'tire sbie-riën ijëzit. Dheu me shumë dre shkundet,dejti jik,gurët çahen,shumë varre sbillen e kurmet e disa shejtrave ngrë-hen. Rëkon te të humbëtitë Adhi e Ju-dhënjtë përgatiten të shpifiën Ngja-llies e Krishtit . Po grat ulurijën: Këjo isht e Shtunia e bekuame tek e çila Krishti flë sa t'ngrëhet tek e trëta ditë.

342.

TEK E SHEJTA DHE E MADHE E SHTUNIE NA NDERIËM TË HJYNUSHMIT TË VARRËZUAR E TË SDRIPURIT NË ADHË TË ZOTIT T'ËNË PERËNDI E SHPËTUES JINË IISU'KRISHTI;

Paj t'tire fara jonë kle thërritur nga prishëria e kjellurë te gjella e pasosme.

Më kot e ruani varrin ju ushtarë:

pse një varrë ngë mënd't'mbanjë gjellën .

Paj të pathënëshmit të sdripur t'atë , o Krisht Perëndi,kijna lipisi.
a m i n .

ODHA E 7.

"Αφραστον θαῦμα.. Oh,çudhë e path...

Ai që te furri liroi të shejtrat Djemë nga flakat,nanë ë vënë te varri vdekur pa frimë për shëndetën e neve që i këndojmë: o Perëndi Shelbuesi jinë, Ti je bekuar!

343.

Τέτρωται "Αδης...

Adhi u shpua te zëmbra si priti Atë çë me shtizën kle shpuar te brinja e ankonet se isht prishur nga ziarrri i hjynushëm për shëndetën t'ënë, të neve çë këndojmë: p Perëndi Shelbuesi jinë, Ti je bekuar.

"Ολβιος τάφος ...

Varrë i lum, tue pritur mirë Krionjësin si i kjëlluam çë flë, ti u bëre një vistar i hjynushëm gjellie për shëndetën t'ënë, të neve çë këndojmë: o Perëndi Shelbuesi jinë, Ti je bekuar!

Νόμω θανόντων ...

Pas ligjës e të vdekurëvet Gjella e gjithësis pranën të jet vënë te varri e këtë e bën krua e ngjallies për shëndetën t'ënë, e neve çë këndojmë: o Perëndi Shelbuesi jinë, Ti je bekuar!

Μία ὑπῆρχεν ...

E në Adhë e në varrë e në Edhem një ë Hjynia e pandarshme e Krishtit me t'Jatin e me Shpirtin Shejt për shëndetën t'ënë, e neve çë të këndojmë: o Perëndi Shelbuesi jinë, Ti je bekuar!

ODHA e 8.

"Ἐστῆθι φρίττων...

Famasu, o kjiell, e dridhu; u shkundshin themelet e dheut. Shi' Ai çë jet te më i larti kjëll ë nëmëruar ndër të vdekuritë, isht pritur te një varrë i vogël. Atë, o djemë bekon, priftra këndon, o popull lartësoni për mot e jetë.

Λέλυται ἄχραντος ...

Faltoria e papërlieme isht prishurë! Po ngrën me 'të tendën të rarë. E i dijti Adham sdripet njer në të thellat dhonë të Adhit për të parin. Atë, o djemë bekon, priftra këndon, o popull lartësoni për mot e jetë.

Πέπαιται τόλμα...

Sosi gudsimi i dsënësëvet, po më i mirë ë Josefi i Arimathës:si sheh vdekur, mëlikurë Perëndin i gjithësis e lip dhe e verrëzon tue uluritur: Atë , o Djëmë bekon, priftra këndon, o popull, lartësoni për mot e jetë.

Ὡ τῶν θαυμάτων ...

Oh, famasmë të reja, o mirësi, oh, i pathënëshmi durim ! Me-hir lëhet të jet vulomur përposh dheut Ai që jet te më i larti kjell e Perëndi ë ngalesur si një kekjëbërës. Atë, o Djëmë bëkon, priftra këndon, o popull, lartësoni për mot e jetë.

ODHA E 9.

Μὴ ἐποδύρου ...

Mos të klash për mua, o Mëme, se më sheh te varri, Mua që Ti Virgjërë në linde. Do t'ngrëhem e do t'kjell me mua në lëvdë t'pa pushim, si Perëndi, ata që me besë e dashurë Të lartëso-

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ...

Të të jashtëzakonshmit të ler t'atë kleva e lume se ngë njoha, si pas naturës, dhëmbie. Po nanë që të shoh vdekur, pa frimë, një shtizë lipi më shpon me mizori. Atëherë ngreu nanë sa t'më madhërojën .

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα...

Dheu më fshehu përçë desha U, po dridhen dieruesit e Adhit tue më par të kjeh një e veshurë e plotë me gjakun e ndëshkimit, o Mëme. Pse U Perëndi munda armikjët mbi Krikjien e do t'ngjallem përsëri e të t'jap lëvdë.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις...

Le t'gëzonet kriesa, gjithë njerëzit të bëjnë harë se Adhi armiku kle dçeshur. le t'kjase grat me vajërat. Do t'lironj Adhamin me Evën e gjithnjëri e të tretën ditë do t'ngjallen.

T A E F K Ω M I A

S T A S I S e 1.

Zoti Krisht, o Gjellë, edhe Ti në varr?
E gjithë Ëngjëjvet ushtrit po famase-
shën sa u përuje, i Larti Zot !

2. Po si vdes Ti gjella? Si ndë varrë
Ti po rri ? Ngë je Ti që përfaron vde-
kjen, që të vdekurëvet gjellë i jep ?

3. Madhërojëm Tij, Iisu' Rrekjë e
nderojëm varrin e Pesimet t'atë;
me ata prej prishëris na lirove !

4. Ti që kufi vure dheut, te një varr
i vogël! Ti rri o Rregji i gjithëve
sot, të vdekuritë tue ngjallur nga va-
rret.

5. Iisu' Krishti jim, o Rregji i gji-
thësis, në Adhë që kërkon ç'u sdripe;
ndoshta t'lirosh jinin e njerëzëvet?

6. T'Zotin i gjithëve e shohiëm vde-
kur e në varrë i ri po vuhet Kush m-
brazi varret nga të vdekuritë.

7. Zoti Krisht, o Gjellë, edhe Ti në
varr? e vdekjen me vdekjen t'ënde
prishe e gjellënjëtës i dhe.

8. Me kekjëbëresit si kekjëbërës ,
o Krisht, u nômërovë e gjithë neve drej-
tërove nga e kekja e t'motçmit trathë-
tar.

9. Nga gjithë njerëzit më i hjëshmi
në bukuri, duke si i vdekur pa hir, Ti
ç'naturën sbukurove të kujdò.

10. Si ka t'duronjë Adhipranin t'ënde,
o Zot, e sa më njizë ngë ka t'bienjë i
errur nga të shkëlqjëmit e dritës
t'ënde ?

11. O Isuthi jim i ëmbël, o shpëtuese
dritë, te një varr i érrët si fshihe?
I parrëfleshmi, i pathënëshmi durim !

12. Edhë natura shpirtullore, e ëngjëj-
vet ushtrit sborën gojën përpara mi-
sterit t'varrimit t'ënt i pathënëshëm.

(Te të jashtzakonshmit të ler t'at
kleva e lume se ngë njoha si pas na-
turës, dhëmbie. Po nanë çë të shoh i
vdekur, pa frimë, një shtizë lipi më
shpon me mizori. Atëherë ngreu nanë,
sa t'më madhërojën). v. f. 347.

-----

13. O çudhi e madhe, o ngjarie pashokë!
pa frimë isht kjellur i frimës dhënësi
e nga duart e Josefite isht varruar!

14. Ti në varrë perëndon, o Zoti Krisht,
nga gjibi i t'it'Etë pa u larguar.
Oh, mister i mathë e bashkë çudhi !

15. Të kjelliës e dheutsi rrekj' i
vërtet, edhe në varr' të vogël i mbil-
lur, të njeh gjithë jeta e Të proskji-
nis.

16. Kur të vun në varrë, o Krionjës
Krisht, themelet e Adhit u shkundën e
të vdekurëvet u sbillën varret.

17. Ai çë mban dheun në dorë e në kurr
vdikjë, nanë përposh dheut ë mbajtur
e nga mbajta e Adhit liron të vdeku-
ritë.

18. Nga prishia u ngjipe, Gjella jime
Shpëtues, kur ndër të vdekuritë u sdri-
pe i vdekur e hpute e Adhit vargjet.

19. Nanë si një llëmpë dritie i Perën-
dis Kurminën dheut si nën modhiit fshi-
het e të errëtit' e Adhit përzë.

20. Ushtrët e ëngjëjvet me Nikodhimin
e me Josifin rriedhiën sa t'vënë të
pambajturshim te varri i vogël.

21. I vdekur se deshe e vënë nën dheut
o Gjellëdhënës Iisu', Ti ngjalle mua
vdekur se ngë mora 'veshë'.

22. Gjithë kriesa ndërronet për pesi-
met t'atë, pse sëbashku me Tij vuajën
t'gjitha, se t'njohiën si përmbajtës
i gjithësis.

23. I urmi Adhë si Tij gjëlliti, o Iisu',shkëmbin e gjellës si i vdekshëm, që moti vdekurë ndsori jashtë.

24.Ti,o Krisht,u vure,posht në varr i ri,e përtërijte naturën e njerëzëvet si së vdekurish u ngrëjste,Perëndi.

25. Në dhe Ti jerdhe sa t'shpëtoje Adhamin e në dhe si ng'e gjete,o i Zot, njer'në Adhë u sdripte t'e kërkoje.

26. Gjith'jeta,o Fialë,shkundet me dren,e illi i menatës rrëmpat e 'tij fsheh,si Ti drit'e madhe nën dhe sdripte.

27.Si njeri se ,Ti vdes o Shpëtues,po të vdekuritë Ti ngjall si Perëndi,nga varret e nga honi i mëkatëvet.

28.Vaje e lotë mbi Tij dëmt e Dëlira e si Mënë Tij të thërrisëj,o Isuth:si Tij,Biri jim,mënd't'varrzonjë ?

29. Si një kokje drithi vënë në gëji të dheut,Ti bëre një kallë t'plot me pemë tue ngjallur bijët e Adhamit.

30.Përposh dheut fshihe,si dielli nanë e me natën u pështrove e morties,po ngreu m'i shkëlqjëshëm,Shpëtues.

31. Sikur Hënza fsheh diskun e diellit, 'shtu varri Tij të fsheh,Shpëtues,nanë si njeri nga vdekja i prishur.

32. Gjella Krishti tue ngjepsur mortien,nga mortia gjithë njerëzit liroi e gjithëve gjellën dhuroi.

33. Tue u par në mishë si Adham i ri, të vietrin Adham nga smiri i vrrar në gjellë prure tue vdekur Ti.

34.Ushtrit ëngjëllore të shtruar vdekur si të pan për ne,o Shpëtues,u çudhitën e me krahët fakjen pështrojën.

35. Kur,o Fialë,të sdripi nga druri i vdekur,te varri Josifi të vuri , po Ti ngreu si Perëndi e shpëtona.

36. Shpëtues,gëzimi i Ëngjëjvet,nanë Ti shkakton po lipë,në kurm i vdekur e pa frimë.

37. I ngrëjtur mbi drurin Ti lartëson të gjallit e nën dhe , si kleve vënë, të vdekuritë me Tij ngjalle,o i Madhi in'Zot!

38.Shkunde gjumin e kurmit si luan, Shpëttintar,e po ngjallet si kelyshë i vdekuri,tuke hedhur t'kurmit plekjërën.

39. Pate shpuar brinjën Ti që brinjën e Adhamit more sa t'gjishie Evën e pastrimi lume burove.
40. Që moti kjenkji therej fshehtas, po Ti flijone haptas, i Pafajshëm, e kriesën gjithë Ti pastron.
41. Kush mënd't'flasënjë mbi këtë gjë e tmerrshme ? Zoti i gjithë kriesës vuan sot, se të vdisëj ka dashur për ne.
42. Arkëtarin e gjellës si e shohiëm vdekur? Të famasurë jan'Ëngjëjitë. Si në varrë sdrivet in'Zot ?
43. Nga brinja e shpuarë derdhet gjella mbi atë që gjellën më hekji e me atë mua gjellën më jep.
44. I shtruar mbi Drurin Ti mbëjeth njerëzit e shpuar te brinja gjellëdhënëse buron ndëjesë gjithëve, o Iisu'.
45. Bujari, o Shpëtues isht marrë nga dreja e si i vdekur me kujdes në varrë të vë, i çmendur nga e tmerrshmia fitirë.
46. Si i vdekur tue dashur të sdrivëshe nën dhe, te kjielli Ti rrnarte nga dheu ata që i kishën rar, o Iisu'.

47. Edhé të dukesh vdekur, i gjall si Perëndi, Ti po rrnar te kjielli nga dheu ata që i kishën rar, o Iisu'.
48. Edhé të dukesh vdekur, i gjall si Perëndi, të vdekurëvet gjellën Ti po jep; atë që më vrau Ti po vret.
49. Oh, me që harë, oh, me që lumëri!
Ti mbushe ata që n'Adhë ndodheshën si drita jote atë shkëlqëu!
50. Proskjinis pesimet, lëvdonj varrin, madhëronj pushtetin, o njeridashës; paj t'tire nga epshet (prishës) u lirova.
51. Kundra Teje, o Krisht, shpata e të fortit ngë pret më e shpata e Edhemit isht prerë.
52. Si kjenkjin e 'saj Delia thertur e pa, fort e munduarë bënte vaj, tue malëngjier grigjen t'ulurij.
53. Ndonse varrzone, ndonse vete në Adhë, Ti, Shpëtues, varret i mbraze, e Adhin, o Krisht, dgeshe .

ORTHROS I TË SHTUNIES

54. Si deshe, o Shpëtues, Ti vajte nën dhe e gjellë prapë të vdekurëvet i dhe e të Atit në lëvdë i prure.
55. Njëri i Trinës në kurm për ne vuan mortie e turpshme; dridhet dielli, shkundet dhe .
56. I Judhës pasardhësit si nga burim i idhët, te një gropë vun Iisuin Perëndi, Atë që manën dhënë i kishë.
57. Gjikonjësi si i gjikuar para Pilatit gjikëtar parakjitet e dënonet për vdekje te druri i Krikjies pa të drejt.
58. Popull vrasor krieltart Isreel, si të vien që Barabën liron e Lironjësin në krie vë ?
- 59 Ti që gjeshe Adhamin me dorën t'ëndë nga bota, e njeriut, për atë, naturën more, e , se deshe , ngrikjë kleve vënë.
- 356.

ORTHROS I TË SHTUNIES

60. Atin t'ënt, o Fialë, tue marrë 'veshë, njer te Adhi i tmërrshëm u sdripe, e ngjalle e njerözëvet jinën.
61. Oh, drita e jetës! oh, drita jime! o Isuth fort i dashuri, vajtonte Virgjëresha me pikllim.
62. O popull vrasorësh smirkekjë, gjakmarrës, si sheh pëlhurën e sudharin të Krishtit ngjallur, t'ardhëshit turp.
63. I ndyem me gjak , o dsënës vrasor, eja 'ftomë shkakun e të kekjies që t'bëri trathëtar të Krishtit.
64. O lënë e i verbër e krejt i shkret, më para bëre njeridashësin e pran shite Mirin me çmim.
65. Të Mirit kjëllor çmim ti more. Që pate për t't'çmuarit shkëmbim? tërbim gjete, o i mahkuami satàn.
66. Në je mik i të vapkjëvet e t'vien kekjë për Mirin që derdhet si flijë për shpirtin, si Dritëdhënësin shet me ar?
- 357.

67. O Perëndi, o Fialë, o haré jime, si ka t'duronj'varrin t'ënt tri ditë? si mëmë zëmbra më shkjiirret.
68. Kush ka t'më japënjë ujë e lotësh burime, theonimfia Virgjërë thriste sa të kla të ëmbilin Isuthin t'im?
69. O ju male , o ju vaça dhe shumiza e njerëzëvet , klani e vajtoni ju të gjithë me Mua Mëma e t'ënit Perëndi.
70. Kur ka t't'shoh pameta, o Shpëtues Dritë e pa-mot , gëzimi e hareja e zëmërës t'ime, te helmi thriste Virgjërësha.
71. Ndonse si shkëmb i pa-tsopëtuar, o Shpëtues, pranove t'ishe çar e derdhe si krua gjellie ujë gjallsor.
72. Si nga një krua i difishmi lum neve na potis nga brinja jote e gjellën të pavdekshme po trazhgojëm.

73. Deshe, Fialë, të ftoneshe vdekur te Varri , po Ti rron e njerëzit do të ngjallësh me të ngjallurit t'at si po the.
- dhoksa, .. Himnojëm, o Fialë, Tij të gjithëve Perëndi me Atin e me Shpirtin Shejt e të hjnushmin varrë lëvdojëm. kje nin ... T'lumërojëm, o Mëm'e t'inë Zoti e dëlirë e t'Birit t'ënt Perëndia jinë varrin tri ditësh me besë nderojëm.

S T A S I S e 2.

1. Të ka hjë të madhërojëm Tij Gjellëdhënësin që ndejte duart mbi Krikjen e pushtetin e armikut drëmove.
2. Të ka hjë të madhërojëm e gjithësis Stisorin pse na kemi me pesimet t'atë nga ato lirën e nga prishëria.
3. U shkund dheu e dielli , Shpëtues , u fsheh, se Ti dritë pa perëndim perëndove me kurmin në varrë.

4. Flëjte , Ti , o Krisht , gjellë - dhënësin gjum në varrë e nga gjumi i rëndë i mëkatës,ngreve Ti e njerëzëvet jinën .

5. E vetmia ndër grat pa dhëmbie U leve Tij,o Bir,dhëmbie nanë kam me të pesuarit t'at të paduruashëm,thri-ste e Hjynushmia.

6.Lart , o Shpëtimtar ,ku je bashkë me Atij i pa-ndar ,posht i vdekur i shtruar nën dhe,dridhen kur të shohiën Serafimtë.

7.Skjirret villi i faltores me të krikjëzuarit t'ënt,fshehiën dritën e 'tire ijëzit , si Ti fshihe,o Diell nën dhe.

8.Ti që në fillim me një shenk e dheut sodite rrethin,si njeri pa fri-më hire nën dhe;dridhu o kjiell,si e sheh .

9. Perëndon nën dhe Ti që me dorën t'ënde gjeshe njeriun sa me pushtetin t'ënt të math të ngrësh nga vdekja e njerëzëvet shumizën.

10. Vajtim të shejt ejani t'i këndonë Krishtit që vdikjë ;si miroforët ahier-na të gjegjemi t'falurit e Krishtit: GËZOU.

11. "MIRI" me të vërtetë që ngë sos kurr je Ti,o Fialë;andaj edhe Tij "mirë" të faliën të gjallit si i vdekur miro-forët.

12. E Adhit rregjërën drëmon kur je Ti, o Krisht,te varri;me vdekjen Ti vret mortien e njerëzën liron nga prishëria.

13. Lume gjellie tue derdhur e Perëndis ditoria,sdripet te varri tue dhënë gjellë atireve në honet të pahijturë të Adhit.

14. Sa të njerëzëvet naturën të drëmu-ame të përtërija,vdekje desha plagë te kurmi jin; me vajtime mos u rrah, o Mëme.

15. Nën dhe perëndove,o dritëprures i drejtëris e të vdekuritë skur nga gju-mi Ti ngreve e t'Adhit përzure gjithë errësirën .

16. Fara dyfishe gjellëdhënëse në gji të dheut mbillet me lotë sot, po tue bir pameta jetën ka t'gëzonjë.
17. Adhami u trëmp kur jitsëj Perëndia në parrais; gëzonet nanë se e sheh në Adhë, se atë herë kishë rar e nanë ngrëhet.
18. Lume lotësh Mëma jote derdhi mbi Tij që te varri me kurmin je vënë. Ngreu, o Bir, të thot, si m'kishe thënë.
19. Kur me lutësi te varri i ri të fshehu Josifi, vaje lipi me himne munde, si t'kish hjé, Shpëtues, Të këndoj.
20. Tij të gjithësis ëmbëlsira kur Mëma të pa të pije të pir të idhët, me lotë lakëj fakjet me pikllim.
21. Ngrikjë, si Të pa mëma jote, me gozhda i mbërthier, nga gozhdat e një e idhët dhëmbie e pati zëmbren e shpuarë e nga shigjeta.
22. Plagosurë jam U kekjë e më shkji-rret zëmbra, o Fialë, tue par therien t'ënde e patëdrejtë, thoshëj gjithë e pastra tue klar.

362.

23. Si ka të t'mbih, o Fialë, sizit të ëmbël e buzët, si ka të t'varzonj'si një i vdekur? ulurinte tue dredhur Josifi.
24. Himne Josifi e vajtime varri Nikodhimi Krishtit këndojën nanë të vdekur e me ata përzihen Serafimtë.
25. Perëndon nën dhe, dielli i drejtësis Shpëtues e në lip sduket hënza që të leu, se drita jote vien e i lipset.
26. U droth si të pa Tij gjellëdhënësin, Shpëtues, Adhi; Tij që e gjesë nga pasuria e tij e që ngjalle të vdekurit që moti.
27. Dielli shkëlqjën i ndritshëm pas natës, o Fialë, e Ti sikur nga shtrati tue u ngrëjtur, do t'lambarisësh tue shkëlqjier.

363.

28. Dheu shkundetme dre si të ka në
gji e tue u shkundur, o Kriues , sgjon
gjithë të vdekurit, o Shpëtues.
29. Me Mirin Tij, o Krisht, Nikodhemi
dhe bujari nanë me viersh'i ri të pësh-
tielliën; dridhu, thresiën, jetë e tërë.
30. Ti perëndon, Ti Kriuesi i dritës
e me Tij perëndon drita e diellit e
kriesa me dre t'ligjëron si Bëresi.
31. Shkëmbi i skalisur krien angonie
fsheh gurin, Perëndin s'i vdekur i
vdekti fsheh nanë te varri. Dridhu o
Dhe !
32. Shihe dsënësin që deshtë mirë e
t'ët ëmë, o Bir i ëmbël, jip zë, thriste
tue klar e Dëlira.
33. Ti që jep gjellë, o Fialë, ngë i dhe
vdekjie Judhenjëvet që të vun në kri-
kjë, po i ngjalle të vdekurit.
- 364.

34. Bukurì, o Fialë, as hjé kur pesoje
pate, po shkëlqjeve kur u ngjalle, tue
sbukuruar njerëzit nërrëmpa të hjynu-
shme .
35. Ill pa perëndin, perëndon me kurm
nën dhet; s'duronte të të vërrej dielli
e te filli i mjesditës u érr.
36. U errën, dielli e Hënza , o Shpëtues,
si shërbëtorë të urtë që me të zeza
vishen.
37. Mbigjithse vdekur si Perëndi të
njohu kjindati. Si, o Perëndi, ka të
t'ngasme këto duar; dridhem gjith'i të-
rë , thret Josifi.
38. Adhami u kjëllua e nga brinja leu
vdekjia; po kur Ti u kjëllove, Fiala Pe-
rëndi, nga brinja jote jetës gjellën
buròn .

39. Flëjthe për pakë e i dhe gjellën të vdekurëvet e Ti tue u ngjallur ngjalle të kjëlluamitë që moti, o i Mirë!
40. Si u ngrëjthe nga dheu, burove verën e shpëtimit, Ti o dhri që jep gjellë. Lëvdë pesimevet e Krikjies!
41. Si udhëhëkjstë e ushtrivet shpirtullore të pan mëlikurë, i përgjakët, o Shpëtues, si duruan gudsimin e krikjëzonjësve?
42. Me një mënt të kjeshuri kleve veshur Ti që vëre sipër jetën e që stise kjiellin me ijze e dheun sbukurove me çudhë.
43. Si Laradash i shpuar te brinja, o Fialë, dhe gjellë bijëvet t'atë të vdekurë tue i buruar me ujë gjallsore.
44. I pari Iisu' kjëndroi diellin sa t'mundëj armikjët, po Ti u pështrove vet, o Iisu' tue prishur krietarin e të errëtit.

45. Tue kjëndruar i pa-ndar në gji të Atit, njeri deshe të bëneshe, Lipisiar e në Adhë u sdripe, o Krisht .
46. Viret sot mbi një dru, Ai që ndë ujëra dheun vori e uji kriet pa frimë nga dheu e ki s'duron e shkundet me dre.
47. Mjera U, o Biri jim, vajton Virgjëra e thot: Tij që shpresoja t'shihia rrekjë nanë të shoh t'dënuar ngrikjë.
48. Kështu më tha Gavrieli, kur u sdrip tek U: se rregjëria e Isuthit Birit t'im ki' t'kjëndroj për mot monë.
49. Mjera U: e Simonit u mbarua profitia: se shpata jote, Emanuil, më shpoi zëmbren më nj'anë e nj'etrë.
50. Dielli u droth e fshehu dritën e 'tij kur të pa Tij , o Krisht dritë e paparshme, të fshiheshe pa frimë te varri.
51. Klaj me pikllim e dëlira Mëma jote kur te varri të pa Tij Perëndi i pathënëshëm, i pasosëm.

52. Mortien t'ënde e dëlira Mëma jote tue shikuar, o Krisht, me idhnim, mos më-nò ndër të vdekuritë, të thoshëj.

53. Adhi i frikëshëm, kur të pa u dre-rua, o diell i pavdektë të lëvdës e ro-bët e 'tij njize dha.

54. E madhe, e dreruashme shihet pamia nanì, o Shpëtues: Gjellëdhënësi i kriesës po vdes sa gjellë gjithëve të japënjë.

55. Brinjë shpuarë ke e gozhda te du-art, o Zot, sa t'bësh mirë me plagën t'ënde, plagën e duarvet, t'gjishravet.

56. Nga njeri në shpi klajti ahierna t'birin e Rahjiliës; nanì t'Birin e Vir-gjërës kla i Apostojvet kori me Mëmën.

57. Shplaka në fakjie i dhanë Krishtit me duar Atij që me dorën e 'Tij Adha-min gjeshi e drëmoi e kafshës dhëmbët.

58. Me himne Tij, o Krisht, Krikjen edhe varrin, na të gjithë të besmë po lëvdo-jëm, të liruemë nga mortia paj t'varrit t'ënt.

dhiksa... Perëndi i pa-zënëfill, o Fia-lë bashk'e pasosme, mfortsò fukjìt e të besmëvet kundra qëdò armiku, o i Mi-rë.

kje nin ... Ti që linde gjellën, o Virgjër'e dëlirë, pushò skëndajitë e Klishës e mbretëroft pakjia, o e Mirë.

S T A S I S e 3.

Jini të gjitha varrin t'ënt me kënka po nderiën, o Zoti jim.

2. Me kujdës nga Druri Josefi të sdri-pi edhe të vuri në varrë.

3. Grat e mira jerdhën tue prur Tij vaj érësh me hir, o Krisht, te zëmbra.

4. Ejani t'i thomi kënka vaji t'Zotit na gjithë bij të Krietarit.

5. Si i vdekur të gjallin bashkë me Miroforët me urtësi po liejëm.

6. O i lumi Josif, varrëzò Kurmin e Krishtit gjellëdhënësi.

7. Ata që ushkjeu me manën ngrëjtën thëmbren e 'tire kundra Mirëbëresit.

8. Ata që ushkjeu me manën bien Shpëtimtarit tamëth e uthuh.
  9. Oh, lëntsi e madhe! oh, që vrasie e Krishtit nga ata që vran profetrat .
  10. Si shërbëtor i lënëtrathëtoi dsë-nësi e Diejës Abissin.
  11. Shpëtuesin tue shitur robë kjëndroi Judha trathëtari.
  12. Si thot Salomoni gropë e humbët ë goja e Judhenjëvet të paligjë.
  13. Judhenjëvet të paligjë ndër rru-ga të shtrëmbëra, glëmbe e lekje.
  14. Kriussin si i vdekur vu në varrë J sifi bashkë me Nikodhimin .
  15. Gjellëdhënës Shpëtues , lëvdi pushtetit t'ënt që Adhin gorromisi.
  16. Si të shihëj praptë gjithë e dëli-
ra si Mëmë të vajtoj .
  17. O Paraverë e ëmbël, o i Biri jim,
ku t'vate bukuria ?
  18. Kur Ti vdikje , o Fialë, gjith'e
shejta Mëma jote të t'vajtoj zu me
lotë.
- 370.

19. Me pushtetin t'ënt të hjynushëm
tue vdekur mortien vrave, o Perëndia
jim.
  20. Kle gënjler gënjeshitari e shpëto-
het i gënjlemi me diejën t'ënde, Perën-
di.
  21. Në një fund pisie trathëtari kle
gorromisët, te putsi i prishëris.
  22. Glëmbe edhe lekje udhët e të sh-
kretit e të t'shmëndurit Judhë.
  23. Bashkë do t'vdesiën, o Fialë, gji-
thë ata që t'krikjëzuan, o Rregji i gji-
thësis.
  24. Gjithë ata që derdhën gjak te pu-
tsi i prishëris do t'vdesiën bashkë.
  25. O i Birii Perëndis , Rregj'i gji-
thësis, si deshe të vuaje ?
  26. Mëma si sheh t'Birin viërrë në Kri-
kjë lurin e vajton.
  27. Kurmin gjellëdhënës Josifi vu në
varrë bashkë me Nikodhimin .
- 371.

28. Ulurin Mëma me lotë të ndsehta e me të shkjërrë zëmbrie.
29. O drita e sivet t'imë, o i Bir, o zëmbra jime edhé Ti këtu në varr!
30. Mos vajtò , o Mëme , t'jenë li-ruar u vuanj Adhami dhe Eva.
31. Do t'lëvdonj , o i Bir , të lar-tën lipisi,se gjithë këto durove.
32. Uthuhë e tamëth , o Lipisiar pi-ve sa t'prishie shijën e vietrë.
33. Mbërthier je te një dru,Ti që popullin t'ënt pështrove me një re.
34. Miroforët , Shpëtues , si jerdhën te varri,vaj érësh të falën.
- 35.Ngjallu , o Lipisiar , e neve nga honet na ngre të Adhit.
36. Ngreu, o Gjellëdhënës,Mëma që Të leu,tue derdhur lotë të thot.
37. Po ngreu shpejt,pa ngjallu, o i Bir , më ndsir helmin Mua Mëmës që Të leve.

38. E kjiellit fukjìt me dren u vrë-rën si vdekur të pan .
39. Dhurò neve ndëjësën e që me të dashur të nderiëm pesimet t'atë me dhimë.
40. I pari Josif të shpëtoi si jiku tue mbajtur Tij e nj'etrë nanì të varrzòn.
41. O pamie e dreruashme, o Fiala e Perëndis , si mënd'dheu të t'pështro-një.
- 42.Kla e vajton e dëlira Mëma jote, Tij vdekur , o Shpëtues .
43. Gjith'zëmbtrat t'ona shkunden,për-para Varrit t'ënt, o Krionjës i gji-thësis.
44. Miroforët jerdhën njize te varri-jit i shejt e i shprishën vaj érësh.
45. Pakjien Klishës t'ënde,shpëtim popullit t'ënt me ngjallien fal , o Zot.

dhoksa ... O Trini Perëndi At , Bir ,
e Shpirti i Shejt , kij lipisi për
jetën.

kje nin ... Të shohiëm t'Birit t'ent
Ngjallien, o Virgjërë, bëj të mirë
shërbëtorët t'atë.

eti kje eti ...

Si gar i o Vasilévs tis irinis...

EVLOJITARIA ANASTASIMA

I Bekuar je o Zot , mësomë Ti
të dërejtat t'ote.

Lusma e ëngjëjvet°u famas tue par
Tij°o Shelbues që të vdekjes; fukjën
sose e jose, °e që bashkë me Tij Adha-
min sgjove°e nga Pisa gjithënjeri li-
rove. I bekuar...

374. + ndër të vdekurit nëmëruar, Tij,

Përçë mirrat përziëni me lotët° për lipi-
si , o dsënëse?° Ëngjëlli që lambarisëj
mbi varrin, °Mirëprurësëvet i thoshëj: °
shihëni ju °varrin e vërreni, °se Shel-
buesi u ngre nga varri .

I bekuar ...

Menatnet njize °Mirëprurëset rrodhën°
në varrin t'ent° tue vajtuar; °po përpa-
ra° i dolli Ëngjëlli° e i tha: kjëroi i
vajtimit sosi°, mos klani më; °po ngja-
llien e Krishtit° Apostojvet thonëji.

I bekuar ...

Grat mirëprurëse tuke ardhur me mirra
te varri jit, o Shelbues, gjegjën zë-
rin e Ëngjëllit që thoshëj atireve : si
ju ndër të vdekuritë nëmëroni të gja-
llin , se si Perëndi Ai nga varri u
ngre.

dhoksa ...

I përmisemi Atit edhe Birit t'Tij
edhe Shpirtit t'Shejt, Shejtes Trini në
një klënie, tue thirrur bashkë me Sera-
fimtë: i shejt, i shejt, i shejt, je, o Zot;

ORTHROS I TË SHTUNIES

Kje nin .... Tue lindur Gjellëdhënësin shpëtove , o Virgjëreshë , Adhamin nga mëkata, e i dhe Evës gëzim në vend të helmit; atë që ra nga gjella e ngrëfshit tek ajo pameta Ai që ngah Ti u mishërua Perëndi edhe njeri.
aliluja(3) lëvdì Tij , o Perëndi .

eti kje eti ...
Oti se enusi pase ...

EKSAP. I SHEJT IN ZOT PERËNDIA JINË

A I N O I

Çëdò frimë le t'lëvdonjë
t'ën'Zonë v.f;31.

Ἡμερον συνέχει τάφος... *Hxos β'*

Sq varri mban Atë që te pëllëmba e dorës 'Tij mban gjithë kriesën. Guri pështròn Atë që me pushtet pështron kjielliat me pushtet. Gjella flë e Adhi dridhet e Adhami sglidhet nga lidhiet. Lëvdì kujdesit t'ënt paj t'çi-

ORTHROS I TË SHTUNIES

lit, kur gjithkujsh u mbaruan, na dhe neve prëhie e pasosme, Ngjallien t'ënde e shejte së vdekurish.

Τί τὸ ὀρώμενον ... *Hxos β'*

Oh, pamie që shihet: që isht sot këjë prëhie? Rregji i jetëvet , pas që mbaroi ekonomën e pesimevet, prëhet te varri tue dhënë neve një e Shtunie e re. Atij na thërrosiëm: Ngreu o Perëndi sa t'gjikosh Dheun se Ti rregjëron në jetë të jetëvet, Ti që ke lipisin e madhe dhe e pamaturshme.

Δεῦτε ἴδωμεν ... *Hxos β'*

Ejani të shihëni gjellën t'ënë shtruarë te varri sa të japënjë gjellë gjithë të varruzamëvet. Ejani të shihëni stërnipin e Judhës që flë e Atij me profetin thomii: ju shture e flë si luan; kush ka të t'ngrënjë , o Rrekjë? Pa ngreu me fukjin vetë t'ënde Ti që deshe të jipëje gjellën për ne .

O Zot , paçe lëvdì !

'Ηγήσατο 'Ιωσήφ... *Ηχος πλ. β'*

Lipi Josifi Kurmin e Isuthit dhe e vuri te një varrë i ri i 'tiji se duhej sa të dilëj nga varri si nga nusëroria. O Ti që drëmove pushtetin e morties e sbille diert e Parraisit njerëzëvet, paqe lëvdì !

dhoksa... Τὴν σήμερον μυστικῶς... *Ηχος πλ. β'*

Moiseu simbolizoi mistikjisht ditën e sotme kur shkruajë E bekoi Perëndia të shtatëtën ditë: këjo isht e Shtunia e bekuame, këjo isht dita e prëhies, se nga gjithë vëprat e 'Tij i Biri i Vetmiler i Perëndis u prë tue vdekur në kurn e tue u prierrë pame-ta të lëvdia nga e çila kishë jardhur, sa t'na jipëj neve gjellën e pasosme paj të t'ngjallurit e 'Tij si i vetëmi i mirë e njeridashës.

kje nin ... Ὑπερευλογημένη ...

Ti je shum'e bekuame , o Virgjërë Mëma e t'in'Zoti:pr'anë t'Atij që mori mishë ngah Ti Adhi kle lidhur, Adhami thërritur prapa, mahkimi kle shlier , Eva kle liruar, vrrarë vdekjia e na pame-ta patëm gjellën. Prandai tue kënduar po thërresiëm: I bekuar Zoti Krisht Perëndia jinë se kështu i pëlkjeu. Lëvdì Tij !

Δ Ο Ε Ο Λ Ο Γ Ι Α

Lëvdì Tij që dritën na dëftòn e që jetën ndritëson.

Lëvdì në të lartitë Perëndis e mbi dhe pakjie, dhe ndër njerëzit vullnezë e mirë.

Himnojëm Tij, t'bekojëm Tij, t'përmisemi Tij, lavdërojëm Tij, të falnderojëm Tij për lëvdin t'ënde të madhe.

O Zot , o Mbret , i kjellit Perëndi, Ati gjithëmëndshim, o Zot Bir i vetëmiler Iisu' Krishti dhe Shpirti i Shejt.

O Zot Perëndi, Kjenkji i Perëndis, i Atit Bir, që ndsler mëkatën e jetës, lipisi për ne, o Ti që ndsler mëkatët e jetës.

Prit mirë lutien t'ënë, Ti që rri ujur tek e dërejta e Atit e kijna lipisi.

Se Ti vetëm je i shejt, Ti vetëm je zot, Iisu Krishti në lëvdë të Perëndis Atit, ashtu kloft.

Ditë për ditë do t'bekonj Tij, do të lavdëronj émbriin t'ënt për jetë e mbë jetë të jetës.

Bën-na të mirë, o Zot, të këjo ditë të ruhemi na të pamëkatë.

I bekuar je , o Zot , Perëndia i Atëravet t'anë, dhe émbri jit isht 380.

i kënduar e i lavdëruar mbë jetë të jetëve, ashtu kloft.

Kloft, o Zot, lipisia jote mbi ne, ashtu si kemi shpresuar tek Ti.

I bekuar je, o Zot; mësonë Ti të dërejtat t'ote.

O Zot, Ti pështrim ke klënë për ne brez pas brezi . U thash: o Zot, lipisi për mua: shëndoshëmë shpirtin se përpara Teje mëkatrova.

O Zot, tek Ti u kam gjetur pështrim ; mësonë të bënëj vullimin t'ënt, se Ti je Perëndia jim.

Se tek Ti isht burimi i gjellës; te drita jote do t'shohiëm na dritë.

Sgjerë lipisin t'ënde mbi ata që të njohiën.

O i shejti Perëndi, i Shejt i fukjishëm, i Shejt i pavdekshin, lipisi për ne.

Profetsia e Jezekjelit

(37,1-14)

Dora e t'in'Zoti jerdhi mbi mua e më mori e më kjelli në mes njëi fushie; e këjo fushë ish'e plotë me eshtra njerëzish.

2. E më kjelli sipër, rrethe rrotull atireve e ishën tepër shumë mbi faken e fushës e ishën të termë.
3. Pran më tha: Bir njeriu, mëndë këta eshtra të kenë gjellë përsëri? E u u përgjegja: o Zot, o Zot, këtë Ti e di.
4. E. Ai më tha: profetizò mbi këta eshtra e thuaji: eshtra të termë, gje-gjëni fialën e t'in'Zoti.
5. Kështu' flet in'Zot këtëreve eshtra: Shi'U bie juve frimën e gjellës, e do t'ju jap dejet, e bënj t'ju rritet mishët e do t'ndenj mbi ju likurën e do t'ju jap frimën t'ime e do

- t'rroni e do t'dini se U jam in'Zot.
7. E u profetizova ashtu' si më urdhuroi in'Zot e si u veja tue profetizuar u ndie si një zë e gjithëkjish zu të tundej e eshtrat të kjaseshën njerët t'jetravet e u bashkuan si i ngisëj.
8. E u vërreja: e shi' mbi ata zun të dukeshën dejet, të rritej mishët e sipër atireve jerdhi likura, po frimë gjellie ngë ishë edhé tek ata.
9. Edhé tha in'Zot: profetizò mbi frimën e thuaji frimës: këtë thot Zoti Perëndi: nga katrë erët eja e frij mbi këta të vdekurë e rrofshin.
10. E profetizova si më kle urdhuruar e hiri tek ata shpirti e zun të rrojën e u ngrëjtën mbi këmbët e 'tire: një mbëledhie tepër e madhe!
11. E më foli in'Zot tue thënë: bir njeriu, gjithë këta eshtra ishën populli i Israelit. Ata thonë: u tertën eshtrat t'anë, u sduk shpresa jonë, na u sbuartëm. Prandaj profetizoi e thuaji:

Këtë thot in'Zot: Shi' se U do t'sbill varret t'aj e do t'ju ndsier nga varret t'aj e ka t'ju kjell në dhe të Israelit. E ka t'dini se U, jam in'Zot si të sbill varret t'aj e t'ju ndsier nga varret t'aj, o populli jim. E ka t'ju jap frimën t'ime e ka t'jini gjallë, e ka t'ju vë te dhëu i jij e ka të dini se U in'Zot ju fola, thot Zoti Perëndi.

Prokji menon: Ngreu, o Zoti Perëndia jim; u lartësoft dora jote; mos harrò të mjerët.

Dua të t'lavdëronj, o i Madh'in'Zot, me gjithë zëmërë; dua t'rrëfienj famasmët t'ote.

Korinthianëvet e Para V, 6-8. Gal. 3, 13-14.

Vëllezër, pak brumë të ngridhur bën të ardhet gjithë brumitë. Pastronij andai ngatë ngridhuritë të vietrë, sa

të jini brumë të ri pa të ngridhur, si edhe jini. Pse Krishti, Pashkët t'ote, u bë flijë për ne. Prandaj le t'kren-tojmë jo me brumitë të ngrishurë të vietrë, as me të ngridhuritë e të kekjies edhe të të ligës, po me brumë të patëngridhurë të thieshtës e të t'vertetës. Krishti na shpërbleu nga mahkimi i ligjës tue u bër për ne nal-kim. Pse ë shkruar: "I mahkuam ai që ë vierrë te druri".

Sa bekimi i Abramit mbi gjithë kombet të vij pr'anë të Iisu' Krishtit, sa të mirriëm të taksurën e Shpirtit me anën e besës.

U ngrëfshit Perëndia e klofshin shprishurë armikjët e 'Tij; e jikëshin nga fakja e 'tij ata që i kanë nbëri.

Si kamnoi sduket, ashtu le t'sduken ata; si dillët joset përpara ziarrit, ashtu kan't'hunbiën të mëkatruamitë përpara Perëndis; e të drjtisë ka t'gëzonen.

V a n g j e j i
(Mt. 27, 62-66)

Mbë ditën e nesërme, ç'isht ajo pas të Prëmpties, u mbëjodhën kriepriftrat edhe Farisenjtë te Pilati e i thonë: Zot, u kujtuam se ai gënjeshtar tha, kur ishë gjall: mbi tri ditë ka t'ingrëhen. Ti urdhurò sa të jet ruajtur varri njera tek e treta ditë, mos t'vijën dsënësit e 'tij natën e t'e viedhiën e të thenë popullit: "u ngjall së vdekurish": e të jet e sprasmia gënjeshtre në e kekje se e para. E Pilati i tha atire: ju kini ushtarë për të ruajtur: etsëni, ruanie si dini. E ata van'e vulosën gurin e i vun shtrazët te varri sa t'e ruajën.

Ipomen pandes... Plirosomen...

APOLISIS: Zoti Krisht që për ne njerëzë e për shëndetën t'ënë deshi të vuaj të dreruashmë pesime e Krikjien gjellëbërëse e Varrin, i vërteti Perëndia jinë paj të Shë Mëris e dëlira Mëna e 'Tij e paj të gjithë shejtravet na shpëtoft e me lipisì na ruashit si i Mirë e njeridashës.

*Ndërsa thuhet i pari msalm (l. 155)
Pifti thot mistikjisht këto lutie:*

O i Madh'in'Zot i dhëmbëshëm e lipislar, i duruashëm e shumë mëshiri, prir veshin t'ënt parkalesis t'ënë e vër re zërit e luties t'ënë.

Bëj me ne një shenk për të mirë; udhëhëkjëna te dhromi i jit sa na të jetsiëm tek e vërteta. Mbush me gëzim zëmbat t'ona sa na t'i trëmbemi émbrit t'ënt. Pse Ti je i mathë e që bën famasmë! Ti i vetëmi Perëndi! Mosnjeri nga perëndirat të glet Tij, o i Madh'inë Zot, i fort te lipisla e i mirë te fukjia, te të ndihurit, te të ngushëlluarit, te të shpëtuarit gjithë ata që shpresojën te émbri jit i shejt.

Se Tij të nget që dë lëvdì, nder e të përmisur ...

2. O i Madh'in'Zot, mos më kjërtò te mbëria jote, mos më mundë te zëmërimi jit, po të bësh me ne si Ti ndëlgon më mirë, o Mieku e Shëndonjësi i shpirtravet t'anë. Udhëhëkjëna te limani i vullimit t'ënt; ndrit sit e zëmbravet t'ona sa të njohiëm të vërtetën t'ënde efalna që kjëndron të kësaj ditie e gjithë motin e gjellës t'ënë në pakje e pa mëkatë, paj të Mëmës e t'inë Zoti e të gjithë Shejtravet.

3. O i Madh'in'Zot, i vetëmi Perëndia i jinë, kujtou për ne shërbëtorët t'atë të mëkatruamë e të padobishmë e mos na le të ndlejëm turp te të priturit lipisën t'ënde.

Po dhurona, o i madh'in'Zot, gjithë ndihmat që po na duhen për shpëtimin t'ënë e bën-na të zotë të Të duam mirë, të Të trëmbemi me gjithë zëmërë

e të bëjëm te gjithëkjish vullimin t'ënt.

4. O Ti që je lëvduar me himne që vazhdojën pa pushim, nga shejtet Pushtetie, mbush gojën t'ënë me lëvdimin t'ënt sa na të madhërojëm embrin t'ënt të shejt e ëna piesë e trazhgim me gjithë ata që vërteta të trëmben e ruajën urdhurimet t'atë.

5. O i Madh'in'Zot , i Madh'in'Zot , që gjithëkjish mban mbi pëllëmbën e dorës t'ënde , që ke lipisë për gjithë ne, që dhëmbe për gjithë kekjat t'ona, kujtò mëshirët t'atë, lipisin t'ënde.

Eja shihëna te mirësia jote e ëna , për sa kjëndron të kësaj ditie, të mbajëm largu ngatërrimet gjithë llojësh të të ligut e me hirin e gjithëshejtit Shpirt t'ënt ruaj gjellën t'ënë re lirë nga çëdò prite. Me lipisën e dashamirësin e të vetmit ler Bir t'ënt me të çilin Ti je i bekuam bashkë ... 389.

6. O Perëndi i mathë dhe i famasë-sëshëm që me një të parrëfleshme mirësi e një parakujdes të mathë kjëvarris gjithkjishë;Ti që na dhe neve të mirat e jetës e që me këto të mira dha të falura neve sikurse na jep një penk të të taksurës rregjërë;Ti që për piesën e shkuame të ditës na bëre të mbajëm largu çëdò e ligë,bëj sa edhe piesa që na vjetet të ditës të shkonjë e pakjërtuashme përpara lëvdës s'ate e shejte tue lëvduar Tij,i vetëmi Perëndi jinë i mirë e njeridashës. Se Ti je Perëndia jinë e na të japiëm lëvdë Tij ...

7. O Perëndi i mathë e i lart,i vetëmi i pavdekshim,dritë e pakjasurshme,që bëre gjithë kriesën me dituri,që ndajte dritën nga errësira e vure

390.

diellin të zotëronjë ditën e hënzën e ijëzit sa të zotërojnë natën; Ti që na bëre të mirë,megjithëse të mëkatruamë,të arrëjëm te këjo herë të parakjitemi përpara fakjies s'ate sa të Të këndojmë e të faliëm lëvdën e mbrëmies , Ti,o i Zoti dashamirës,ndrekjë parkalesin t'ime si livan përpara Teje e prite për të mirën erë të përshpirtshme;falna këtë mbrëmë e natën që vien me pakjë;ngjeshna me armët e dritës; ruajna nga dreja e natës e nga çëdò veprim që punonet te të më t'errëtitë e ëna gjumin që Ti na fale për prëhie ligështis t'ënë,të lirë nga çëdò fantasi e diallit. Eëj, o i Zoti i gjithësis,dhënësi i të miravet,ëna sa na, të klënit mbi shtretrat t'anë,biërshim në mendë mëkatët t'ona e i klafshim si të kujtofshim embrin t'ënt e , kur t'u kemi sgjuar,të ndriturë nga mejtimi i urdhurimevet t'atë,u ngrëfshim me gëzim shpirti sa të vijëm të lëvdojëm mirësin t'ënde tue falur mëshirit t'ënt lutie e parkalesi për mëkatët

t'ona e të gjithë popullit t'it të çilin, paj të Mëmës s'Perëndis eja e shih te lipisia jote. Se Ti je i mirë e njeridashës e na të japiëm lëvdì Tij Atit, Birit e Shpirtit Shejt përherë, nanë e gjithëmonë e për jetë të jetëvet, amin.

*për msalmet Kjirie ekjekraksa etj...
kërkë f.161 etj.*

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς ...

Prit mirë lusit t'ona të mbrëmëshme, o Zot i shejt, e ëna neve ndëjësën e mëkatëvet, se Ti je i vetëmi që dëftove në jetë Ngjallien.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...

O popuj, etsëni rrotull Sionit e rrethornie e jipëni lëvdì tek të Ngjallurit së vdekurish. Se Ai isht Perëndia jinë, Ai që na liroi nga paligjësit t'ona.

Δεῦτε λαοὶ ...

Ejani, o popuj, le t'himnojëm e proskjini siëm Krishtin tue lëvduar Ngjallien e 'Tij së vdekurish. Se Ai isht Perëndia jinë, Ai që na liroi nga gënjeshtria e armikut.

Τῷ Πάθει σου ...

Me pesimet t'atë, o Krisht, na klemë li ruar nga epshet t'ona e për Ngjallien t'ënde klem shpërblër nga prishëria. O i Madh'in'Zot, paçe lëvdì !

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...

Adhi tue vajtuar ulurìn:më mirë mos kisha pritur të Lerin e Maries. Pse ,si jerdhi tek u , josi pushtetin t'im, drëmoi diert hekuri, shpirtrat që më para mbaja, posa Ai isht Perëndi, i ngjallli. Lëvdì, o Zot, Krikjies t'ënde, Ngjallies t'ënde !

Sot Adhi ulurin tue vajtuar: Pushteti jim kle prishur; këllita brënda një i vdekur si gjithë t'jerët, po ngë mënd't'e mbanj krejt e ka t'sbier gjithë t'jerët mbi të çilët urdhuroja që moti. Çë moti kisha u të vdekurë, po Ti m'i ngjalle gjithë. Lëvdì, o Zot, Krikjies t'ënde, Ngjallies t'ënde!

Sot Adhi ulurin tue vajtuar: kle gjëllitur pushteti jim. Delmeri kle vënë ngrikjë e ngjalli Adhamin. Më ndsori gjithë ata mbi të çilët rregjëroja. Volla gjithë ata që kisha gjëllitur. Lëvdì, o Zot, Krikjies t'ënde, Ngjallies t'ënde.

d h o k s a ... (f.378) Τὴν σήμερον
kje nin ... Τὴν παγκόσμιον δόξαν ...

Me lëvdì, si duhet, le t'himnojëm Virgjërën Mëri që, e lindurë nga njerëzit, na lindi t'ën'Zonë. Oh, dera e kjielliës, këndimi i Ëngjëjvet, stolë e njerëzëvet!

Ajo u dëftua pë'ftet si një kjiell e throni i Hjnës. Ajo shturi posht murin e mbërës e tue sbillur shpin e Rregjit, na dha pakjien. Tue pasur këtë angjirë e besës kemi Kë na mbron, të Birin e 'Saj e Zotin t'ënë.

F O S I L A R O N
(f.167)

P r o f e t s i t

1. Piesë nga TË BËRIT (I,1-13)

Të zënit 'n fill Perëndia bëri kjielliën e dheun. E dheu ishë i pa-të dukur e i pa-gjë fare e të errëtitë ishë mbi fakjien e honit, e shpirti i Perëndis sillej mbi ujërat. E Perëndia tha: u bëft drita e drita u bë. E Perëndia pa se drita ishë e mirë e ndajti dritën nga të errëtitë. E dritën e thriti ditë

e të errëtitë n a t ë . E mbrëmie e menatë u bë dita e parë. E Perëndia tha: u bëft një të ndejtur në mes të ujëravet, e kloft këta në mes që ndan ujë nga ujë. E kështu u bë. E Perëndia bëri të ndejturit e ndajti në mes ujërat që janë sipër të ndejturit. E Perëndia këta të ndejtur e thriti k j e l l .
E pa Perëndia se ishë mirë. E mbrëmie e menatë u bë dita e dijtë.

E Perëndia tha: le të mbëjidhen ujërat që janë përposh kjielliës mbë një vend bashkë e le t' duket të termit. E u bë kështu'. E ujërat që ishën përposh kjielliës, u mbëjodhën bashkë te vendet e 'tire e u duk të termit. E Perënia të termit e thriti d h e , e të mbëjedhurit e ujëravet e thriti d e j t .

E pa Perëndia se ishë mirë. E Perëndia tha: le t'shtienjë dheu bar të njo-më, bar që bën farë, e dru pemie që bën

pemë: llojet nga-një t'i glasënjë farës e 'tijë, e të jet tek ai fara e 't'ij te llojeja e 'tij mbi dhet. E u bë kështu'.

E dheu shtu e dha bar të njomë, bar që bën farë mbë llojet gjah fara e 'tij, e dru me pemë ashtu si fara e 'tij ndë 'të mbë llojet e 't'ire mbi dhet. E pa Perëndia se ishë mirë. E mbrëmie e menatë u bë e treta ditë.

2. Piesë nga libri i Isaïs Profet.
(LX, 1-16) Ndritu ,ti, o Jerosolinë, pse të jerdhi drita jote e lëvdia e t'inë. Zoti mbi tij u dëftua. Shi' se të errëtitë ka të pështronjë dheun e do t'jet mjegullë mbi gjinden: e mbi tij ka të lehet in'Zot e lëvdia e 'Tij ka të duket. E rregjërkat ka t'jetsiën me dritën t'ënde e gjindet me të shkëlqjërit t'at. Ngre sit t'atë rreth e rrotull e shih të mbëjedhurë tu bij e tu

bija ka t'jen kjellur mbi krahët. Atë herë do t'shohësh e do t'gëzonest: do t'shkundesh e të sgjeronet zëmbra, kur tek ti do t'priret buria e dejtiti e të gjindes e të popujvet. Lusna kamilesh kanë të vijën tek ti e kanë të të mblojën kamilet e Madhianit edhe të Jefës.

Të gjithë nga Saba do t'vijën tue prur ar e klen(livan) e gurë të çmuamë e do t'ligjërojën të shpëtuarit e t'inë Zoti. E delet e kjindarit të gjitha kanë të mbëjidhen tek ti: e ka t'vinjën tsiept e Nabeethit e të pritur ka të jen falur mbi theroren t'ime: e shpia e lusis t'ime ka t'jet lëvduar.

Kush janë këta që shpejt venë si mjekulla e fluturojën si pallumbesha ne zokjët e 'tire mbi mua? Mua më presiën ujdhesat e lundrat e Tarsit që më përpara, sa të bie tij tu bij nga vende 'n

së largu e bashkë me ata, 'rrgjëndin e arin e 'tire; paj t'ëmbrit shejt e të in'Zoti, e paj t'jet i lëvduashëm Shejti i Israelit.

E të huajit kanë të ndërtojën muret t'atë e rregjërat e 'tire do t'stenen: tij sa të t'shërbejën: se te mbëria jime u të ksita e te lipisia u të desha mirë.

Diert t'ote kanë të jen të sbëllime gjithë herët; ditë e natë ngë kanë të mbillen, sa të këllitet tek ti fukjia e gjindevet edhe rregjërat e 'tire që tij të bien. Përse gjindet edhe rregjërat që ngë do t'shërbejën Tij, kanë të sberen e ato gjinde si të shkretë ka t'jen shkretuar e përfaruar.

E lëvdia e Libanit ka t'vinjë tek ti me kjiiparise, me pefkje e me kjedre sa të lëvdonjë vendin e këmbëvet t'ime.

E kanë të vijën tek ti të trëmburë të bijët e atire që tij të shtun posht e të shkarzien. Kanë të përmisen te gjurmët e këmbëvet t'ote gjithë ata që të shkarzien. Se ti ishe lënë e vetme, e harruamë e ndë mbëri të gjithëve e ngë

ishë njeri që vij e të ndihëj. E u dua
tjesh lëvdia te gjithë motet, gëzimi te
gjithë jinit. E ti ke të thithësh klë-
mësht gjindesh, e ke të hash kjosmë rre-
gjërash: e ke të dish, se U jam i Zoti
që të ruanj, jam U që të lironj, Perën-
dia i Israelit.

3. Piesë nga të DALIT (XII, 1-11)

In'Zot i foli Moiseut e Aaronit në
dhe t'Egjiptit tue thënë: ki muaj për
ju isht kreu i muajëvet: për ju isht i
pari ndër muajit e vitit. Ti flit te
gjithë mblëdhia e të bijëvet e Israe-
lit e thuaji atireve: tek e dhietëta
ditë e këtij moi nga-një le t'marrë-
një një kjenkjë për nga shpi të fë-
mijës'tij: nga-një një kjenkjë për shpi.

Në pra u ndothëshin pakë vetë te
shpia, akjë se ngë arrëjën t'e han kjen-
kjin, ai le t'marrënjë më 'të gjito-
nin që ka më afër shpis e 'tij, për-
sa isht numëri i shpirtravet: nga-një të

jet nômëruar për-
sa i duhen të han kjen-
kjin. E kjenkji ka t'jet i tërë, pa dser-
kje, mashkull e njëi viti: ka t'e mirrëni
nga kjenkjet e nga katsikjtë. E ju ka
t'e ruani njera tek e katrëmbëdhietëta
ditë e këtij muaji: e gjithë shumiza e
mblëdhies e të bijëvet e Israelit nga-
njeri ka t'e therënjë mbë të ngrisurit
e ditës. E ka t'marriën nga gjaku i
kjenkjit e ka t'liejën di furkjet(anët)
e derës e prakun e sipër të derës të
shpivët, ku ata ka t'e han. E tek ajo
natë ka të han mishët e kjenkjit të
pjekur te ziarri, ka t'han bukë të gje-
shurë pa brum të ngridhur me barin e
pikridhes. Ka kjenkji ngë ka të hani
gjë të papjekur te ziarri, jo të zier
te ujët, po të piekur te ziarri: ka t'i
hani kriet, këmbët dhe brëndeshat(zorrët).

Ngë ka t'i lëni gjë, njera menatnet:
e ngë ka t'i çani një asht. Në edhe
vjetet gjagjë: njera menatnet ka t'e
digjëni te ziarri. E ka t'e hani këshë:
tu': mesin shtrënguar me rrethin, këpu-
tsët te këmbët, shkopin te duart e do

t'hani shpejt shpajjt: se këto janë Pashkët,të shkuarit e t'in'Zoti.

4. Piesë nga libri i Jonës Profet
(III,1-10;IV,1-11)

Jonës të birit e Amathit in'Zot i foli e i tha: ngreu e jets te kjitet i mathë ndë Ninivë:atié ligjëroë e kjërtò,se thirma e të kekjëvet e 'tire arrû njerat tek U. E Jona u ngre të jikëj nga fakjia e t'in'Zoti: e vate për Jopën,e gjeti një lundrë që vej në Tarsë 'n s'largu nga Fakjia e t'in'Zoti.

E in'Zot smoli një erë e fortë mbi dejtin e u ngren suvala të mëdha te dejti e lundra ishë dre të plasëj.

E dejtaret ishën të dreruanë e nga një thërrisëj Perëndin e 'tij: e muarnë të shtijën te dejti lagjet e qëdò barrë kishën te lundra,sa t'e lehtësojën. Po Jona posht te fundi i lundrës u shtu të flëj errëfëllisëj. E ju kjas kaptenja e i tha: E që;ti rrëfëllis? Ngreu e thrit Perëndin t'ënt,në do t'na shpëtonjë Pe

rëndia e mos të sbiremi.

Pran thanë njeri t'jatribit nd'anzë:ēja ni e shtiem shortët sa të dime ngaha na vien këjo e kekje. E shtun shortët e shorta i ra mbi Jonë. E ata i thanë atij: Pa dëftona ti,përçë na kle neve këjo e zezë? Çë punë ke ti? e nga çila horë e që farë gjindesh je ti? E ai i tha atireve. U jam Ebrë,shërbëtuar i t'in'Zoti:e i falem Zotit Perëndi të kjielliës;i çili bëri dejtin e dheun.

E u trëmbën ata burra me një dre të madhe e i thanë atij: përçë ti bëre këtë shërbes? pse ata burra ndëlguan se ai kishë jikur nga fakjëja e t'in'Zoti ,se ai ja kishë rrëfiejtur. E ata i thanë atij:Çë kemi të bëjëm tij,sa të sbutsonet dejti me ne ? pse dejti më që vej , më shumë ngrëj suvalat. E Jona i tha atireve: më mirrëni e më shtini te dejti,e ngak ju do t'largonet dejti. Përçë u e di ,se për mua janë mbi

ju këto suvala të mëdha. E ata burra bëjnë fukjì,sa të prireshën te dheu, e ngë mëndë ja bëjnë se dejti më çë vej , më shumë ndrashej mbi ata. E zun të lurijën tek in'Zot r thoshiën Zot,mos klofshit! mos të sbiremi për gjellën e këtij njeriu, e mos na sht: ngrahë mbi ne gjak të drejt,pse,Ti o Zot,ke bër ashtu si deje. E muartin Jonën e e shtun te dejti, e dejti u mba nga vala e 'tij,sosi të tërbuari.

E ata burra me një dre të madhe ju trëmbën t'in'Zoti e i falën t'in'Zoti flijë e julutën me urata e me të taksura. E in'Zot i kishë urdhuruar njëi pishku të mathë,sa të gjëllij Jonën:e mbeti Jona te barku i pishkut tri ditë e tri netë. E Jona nga barku i pishkut zu t'i lutej Zotit Perëndi e thëshëj: Te helmi jim u i

thirra t'in'Zoti Perëndis t'im,e Ai m'u përgjekj: thirma jime nga baku i varrit e ti më gjegje zërin t'im.Ti më shture humbët në nest të dejtit:e lume uji më rrethuan:të gjithë valët t'ote e suvalat shkuan mbi mua e më pështruan.

E u thash:jam i përzënë në vent 'n së largu sivet t'atë:mbi gjithë u do t'thom se kam të shoh pameta Faltoren e Shejtëris t'ënde. Ujët më ka pështiëllë njera te shpirti :honi më i humbët më ka rrethuar:kriet t'imë humbi posht brënda dheut,ku prangët e 'tij e mba-jën gjithëmohë. E nga humbia letë ngrëhet tek Ti gjielle jime,o Zoti Perëndia jimë. Kur ish'e më shkulej shpirti i jim , u kujtova ka in'Zot:e jarshit tek Ti lusia jime te Faltorëja e shejtëris t'ënde. Ata çë ruajën të kota e të rreme,ata lëréjën për 'ta lipisìn.

Por u me zë lëvdije e lëvdërie, dua të t'fal Tij flijë: sado të taksa ndë uratë, kam të t'e jap për shpëtimin t'in: seshpëtimi isht i t'in'Zoti.

E in'Zot i dha urdhurimin pishkut e pishku e ndsori jashta gojës Jonën e la në dhe i tern. E in'Zot i bë fialë Jonës të dijtën herë e i tha: Ngreu e jets te kjiteti i mathë ndë Ninivë e atië thirr e ligjërò ashtu si më para të bëra fialë. E Jona u ngre e vate Ninivë; ashtu ai i foli in'Zot. Niniva ishë një kjitet shumë i mathë, si tri ditë të jetsur. E Jona hiri brënda horës e zu të jitsëj si një ditë dhron: e thërrisëj e thoshëj: edhe dizet ditë e Niniva ka t'jet gromiatë. E ata të Ninivës patën besë te Perëndia: e urdhuruan argjërëm e u veshën me these të gjithë që nga më i madhi i 'tire njera te më i vogëli i 'tire. E fiala arru rregjit e Ninivës: e ai u ngre nga throni i 'tij e

shtu mbë nj'anë pethkat e 'tija e u veshë me një thes e u uj mbë hi. E kle shtur thirma e u tha ndë Ninivë për urdhur të tregjit e të të Mëdhenjë vet, tue thënë: Burrat edhe kafshat, kjet edhe delet mos të ngjepsiën gjë, mos të kulotiën, mos të pin edhe ujë. E ata u pështruan me these, burra e kafsha e thritën fort e gëlat Perëndia e nga-një u pruar nga dhromi i 'tijej kekjë e nga paligjëria e 'tire, që kishën për duarshit e 'tire. Ata thoshiën: kush e di në Perëndia do të ndërronjë mendë e do t'jet parkalest të na ndë-jënjë e do të këthehet nga tërbimi i mbëris s'tij, e na të mos sbiremi?

E Perëndia pa veprat e 'tire, se u pruarën nga udhët e 'tire të kekje: e ndërrroi mend Perëndia e pati lipisi e la mos t'i bëj atire të ligën që kishë thënë, e ngë ja bëri. E u helmua Jona me një helm të mathë e u trazua e zu t'i lutej t'in'Zoti e thëshëj:

Por u me zë lëvdije e lëvdërie, dua të t'fal Tij flijë:sado të taksa ndë uratë,kam të t'e jap për shpëtimin t'in:seshpëtini isht i t'in'Zoti.

E in'Zot i dha urdhurimin pishkut e pishku e ndsori jashta gojës Jonën e e la në dhe i term. E in'Zot i bë fialë Jonës të dijtën herë e i tha: Ngreu e jets te kjiteti i mathë ndë Ninivë e atië thirr e ligjërò ashtu si më para të bëra fialë. E Jona u ngre e vate Ninivë;ashtu ai i foli in'Zot. Niniva ishë një kjitet shumë i mathë,si tri ditë të jetsur. E Jona hiri brënda horës e zu të jitsëj si një ditë dhron: e thërrisëj e thoshëj: edhe dizet ditë e Niniva ka t'jet gorromiatë. E ata të Ninivës patën besë te Perëndia: e urdhuruan argjërím e u veshën me these të gjithë që nga më i madhi i 'tire njera te më i vogëli i 'tire. E fiala arru rregjit e Nini-vës: e ai u ngre nga throni i 'tij e 406.

shtu mbë nj'anë pethkat e 'tija e u veshë me një thes e u uj mbë hi. E kle shtur thirma e u tha ndë Ninivë për urdhur të tregjit e të të Mëdhenjë vet, tue thënë:Burrat edhe kafshat,kjet edhe delet mos të ngjepsiën gjë,mos të kulotiën,mos të pin edhe ujë. E ata u pështruan me these,burra e kafsha e thritën fort e g'lat Perëndia e nga-një u pruar nga dhromi i 'tirei kekjë e nga paligjëria e 'tire , që kishën për duarshit e 'tire. Ata thoshiën: kush e di në Perëndia do të ndërronjë mendë e do t'jet parkalest të na ndë-jénjë e do të këthehet nga tërbimi i mbëris s'tij, e na të mos sbiremi ?

E Perëndia pa veprat e 'tire , se u pruarën nga udhët e 'tire të kekje: e ndërrroi mend Perëndia e pati lipisi e la mos t'i bëj atire të ligën që kishë thënë, e ngë ja bëri. E u helmua Jona me një helm të mathë e u trazua e zu t'i lutej t'in'Zoti e thëshëj:

ESPERINOI I TË SHTUNIES

O Zot, ngö ishën këto të folat t'ime, kur edhe ndodhesha te dheu i jim?

Prandaj u shpejt mora të jikia në Tars, pse u e dija se Ti je i but, i lispis, i zëmbërögjerë, se të duket keshumë e se ndëjën të këkjat. E nanì, o Zot e i Zot, mirmë shpirtin se isht më mirë për mua të vdes, se të rronjë.

E in'Zot i tha Jonës; isht mirë se ti t'u kesh mbrijtur kështu'? E Jona doli jashta kjitetit e vate e u vu në ball të kjitetit : e atië bëri për 'të një kalive e mbeti përposh asaj në hjë njera kur të shihëj që ki't'i streksëj kjitetit. E Zoti Perëndia urdhuroi njëi urdhi e u rrit e u ngre mbi krijët e Jonës sa t'i bëj hjë atië sipër mbi krijët e 'tij, së t'e prëj nga helmet e 'tij: e Jona më urdhin pati gëzim të mathë. E Përëndia mbë nesër dërgoi një krimp si ish'e dihej atë nenatë e krimbi rrahu e shpëi urdhin i çili u sverth e u tha. E të dalit dielli, streksi se Perëndia urdhuroi njëi erie

ESPERINOI I TË SHTUNIES

të ngrohtë që digjëj: dielli i ra mbi krijët e Jonës, e ai u zalis, e dishiroj të vdisëj e tha: më mirë për mua të vdes se të rronjë. E Perëndia i tha Jonës : të duket mirë se të mbrihesh për urdhin? E ai tha: po: se fort u kam helmuar u njera të vdisia. E in'Zot i tha: ti deshe të kurseje urdhin, të duket kekjë për atë urth për kë ti ngö reve gjë, ngö e bëre ti të rritej: ai te një natë leu e te një natë vate. E U ngö ka të kursenjë Ninivën, t'e ndëjën një kjitet të mathë, teku jesiën më shumë se një kjint e një zetë mijëra njerëzish, të çilët ngö din të njohiën të drejtën dojë e 'tire e të shtrëmbërën e 'tire, më disa kafsha ?

Piesë nga libri i Josueut V, 10-16.

Të bijët e Israelit u mbajtën atië nën tendëvet në Galgalë e bën Pashkët mbë të ngrisurit e ditës katrëmbëdhietëtë të t'parit muaj, te fuashat e Jerihoit mb'at'anë të Jordhanit, nga hump dielli.